ANUL X No. 2985 — Ediţiă de seara — MERCURI 29 OCTOMBRE 1897

Abonamente
Incep la 1 şi 15 ale fie-căreĭ lunĭ şi se plătesc înainte:
n an în ţară 30 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Şase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te fereştĭ Romîne de cuĭŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administraţia ziaruluĭ
Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de linĭĭ se fac reducţiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacţia — PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administraţia — PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Aurelianiştiĭ şi d. Stătescu

Şase paginĭ
la fie-care ediţie

Cîştigurile noastre

Guvernele cele rele, monarchiĭ nepopularĭ şi ajunşĭ pe marginea prăpastieĭ, aŭ căutat în tot-d'a-una, să'şĭ întărească poziţiunea înăuntru prin loviturĭ şi prin succese în afară.

Cabinetul Dimitrie Sturdza se găseşte astăzĭ la această extremitate. Situaţia sa internă e atît de compromisă, eşecurile sale în toate direcţiunile sînt atît de numeroase, în cît singura scăpare pentru dînsul este îndurarea străinilor. De aceea d. Sturdza intervine disperat, pe de o parte la Pesta pentru a redobîndi decoraţia luĭ Ieszenszky pe de altă parte la St. Petersburg pentru a suprima opoziţia în chestia macedoneană.

Este foarte ruşinoasă poziţia unuĭ guvern ajuns la extremitatea de a căuta sprijinul numaĭ în afară. Un guvern cu pudoare s'ar îngriji maĭ întîĭ de simpatiile interne, de dragostea poporuluĭ şi sprijinit pe acestea ar putea ţine fruntea sus faţă cu străinătatea. Insă un guvern impopular, compromis în ţară, căzut în dispreţul public, este nevoit să caute protectorĭ în afară.

In special, curtenirile faţă cu Rusia, pentru a'ĭ căpăta bunăvoinţa în chestia macedoneană dovedeşte, nu numaĭ că d-nu Sturdza are nevoe de un succes pentru întărirea situaţiuneĭ sale atît de compromisă, dar că însuşĭ regele doreşte, cît de neîntîrziat un asemenea succes.

In adevăr, este ştiut că, dacă Romînia n'a putut dobîndi nicĭ un avantagiŭ în Macedonia, piedica a fost Rusia. Rusia a voit să ne facă mizeriĭ, întîĭ pentru a ne dovedi că e maĭ tare la Constantinopol de cît protectoriĭ noştriĭ, al doilea, p ntru că la cîrmă avem pe d. Sturdza care ostentativ a făcut antirusizm.

Rusia a izbutit pînă astăzĭ şi d. Sturdza a văzut cum îĭ trec pe sub nas succesele Sîrbilor şi Bulgarilor, maĭ ales succesele Bulgarilor carĭ în momentul acesta nu se maĭ sprijină de cît pe imperiul ţaruluĭ. De aci intervenirile disperate ale primuluĭ nostru ministru.

De cît, efectul este produs şi impresia nu poate fi ştearsă prin nicĭ o concesie ulterioară.

Acuma ştim că în schimbul atîtor serviciĭ făcute Turcieĭ, şi în schimbul devotamentuluĭ nostru către tripla alianţă n'am putut dobîndi nimic, absolut nimic în Macedonia.

De asemenea constatăm, cu durere, cum că, chiar dacă vom dobîndi şi noĭ oare-carĭ crîmpeie de avantagiĭ în Macedonia, rîndul nostru al Romînilor, a venit al treilea.

Pînă acuma, nu e vorba, n'am dobîndit nimic, şi nu ştim dacă vom dobîndi ceva, însă chiar în cazul afirmativ situaţia noastră este destul de mizerabilă, de vreme ce am fost bătuţĭ şi de Sîrbĭ şi de Bulgarĭ carĭ nu se reazămă pe tripla alianţă, ci din potrivă.

Apoĭ, o altă întrebare se impune: Ne maĭ putem mulţumi noĭ în Macedonia cu sin p a recunoaştere a mitropolituluĭ Antim, acuma cînd Sîrbiĭ şi Bulgariĭ aŭ dobîndit atîtea avantagiĭ superioare? Cîtă vreme aceste două popoare nu căpătaseră nicĭ un avantagiŭ în Macedonia, recunoaşterea mitropolituluĭ Antim ar fi fost un cîştig însemnat pentru noĭ, dar acuma ce maĭ poate însemna el, acuma cînd şi Bulgariĭ şi Sîrbiĭ aŭ dobîndit tot felul de concesiunĭ, episcopate, şcolĭ şi atîtea agenţiĭ politico-comerciale cîte aŭ vrut?

Concluzia acestor fapte petrecute este că statele maĭ micĭ de cît noĭ şi carĭ aŭ ameninţat pe Turcia cu o invaziune în Macedonia, aŭ triumfat numaĭ prin aceea că nu s'aŭ sprijinit pe tripla-alianţă, ci pe singura Rusie. Iar noĭ, carĭ am slugărit pe Turcĭ într'un mod nedemn, noĭ carĭ n'am ieşit nicĭ cu o iotă din cuvîntul Berlinuluĭ, noĭ pe carĭ tripla alianţă ne-a ipnotizat şi ne-a abrutizat, am rămas cu degetul în gură şi cu d. Sturdza la putere.

Iată două avantagiĭ carĭ nu ne vor despăgubi nicĭ odată de pagubele şi umilinţele încercate în politica noastră balcanică.

Const. C. Bacalbaşa

SATIRA POLITICA

Boala d-luĭ Stătescu.

Un element de care trebuie să se ţie socoteală în marea mişcare a sistemuluĭ nostru planetar şi politic este, neapărat, boala d-luĭ Stătescu.

Boala d-luĭ Stătescu joacă în politica ţăreĭ romîneştĭ acelaşĭ rol pe care îl joacă şi l'a jucat în lume nevricalele împăratuluĭ Germanieĭ, reumatismele prinţuluĭ Bismarck saŭ bîzdîcurile regineĭ Victoria.

Cînd d. Stătescu e bine, toate treburile merg strună, guvernul cade, aurelianiştiĭ sînt veselĭ, oculta e pe catafalc. Dar cînd pe d. Stătescu îl apucă ipohondria şi nevricaua, atuncĭ tabloul se schimbă, toate planurile din ajun cad în baltă, oculta renaşte ca fenicele din cenuşa luĭ, d. Sturdza rămîne la postul săŭ, iar aurelianiştiĭ încep să scrie articole platonice şi chilometrice asupra şefilor de partide.

Ceea-ce face original pe d. Stătescu este boala sa.

Un Eugen Stătescu sănătos ar fi maĭ palid de cît or-care Ionel Brătianu.

Vax.

Henry George

Dăm aci portretul luĭ Henry George neobositul luptător mort de curînd care, mulţumită doruluĭ săŭ de ştiinţă şi a energieĭ sale personale, a ştiut să ajungă din simplu lucrător tipograf, unul dintre ceĭ maĭ însemnaţĭ scriitorĭ şi ziarişti americanĭ.

Ca economist Henry George a fost socialist agrar, ca să-ĭ zicem aşa. El credea că pricina tuturor anomaliilor economice de astăzĭ, trebue căutată în individualizarea soluluĭ, în concentrarea pămîntuluĭ în mâna puţinora. Salvarea este decĭ în exproprierea soluluĭ şi în socializarea luĭ.

Henry George a căzut ca o victimă a agitaţiuneĭ ce a desfăşurat-o cu ocaziunea alegereĭ prim-primaruluĭ din Londra, loc pentru care candida şi el.

Inst.

Lovitura de stat în Austria

Provizoratul. — Declaraţiile oficioase. Paragraful 14. — Germania şi Austria.

In sfîrşit după dezbaterĭ furtunoase cum nu s'aŭ maĭ pomenit, proiectul de provizorat între Austria şi Ungaria, a fost votat în prima cetire de Reichsrathul vienez. Votul acesta — orĭ cît n'am fi de partea germanilor, carĭ vor să 'şĭ asigure prioritatea asupra, şi nu egalitatea cu naţionalităţile slave, votul acesta zic, a fost escrocat de oare-ce prin manopere nedemne, minoritatea opoziţionistă a fost violentată şi împedecată de a se conforma regulamentuluĭ.

*

Guvernul, se simte foarte tare în poziţiunea sa. Iată ce declaraţiunĭ grave face foaia oficioasă „Vaterland":

„Guvernul nu 'şĭ-a dat mare osteneală, ca să treacă proiectul de provizorat, a luat însă de mult măsurĭ, pentru cazul cînd parlamentul ar refuza colaborarea sa. De funcţionează parlamentul — bine, guvernul va încerca să se împace cu el, de nu funcţionează parlamentul — atuncĭ guvernul va ştĭ să 'şĭ ajute în alt chip".

*

Prin aceste cuvinte carĭ conţin o gravă ameninţare, guvernul caută să intimideze minoritatea. Maĭ pe romîneşte cele scrise de „Vaterland" însemnează: dacă Reichsrathul votează provizoratul, bine de bine: dacă nu, atuncĭ guvernul face apel la articolul 14 din constituţiune, articol care zice că la caz cînd parlamentul n'ar face pe placul miniştrilor, el poate fi trimes la plimbare, iar o lege poate fi pusă în fiinţă prin simplu decret împărătesc întărit printr'un ordin ministerial.

*

De o cam-dată guvernul german s'a pus de partea luĭ Badeni. O întrunire convocată la Berlin de societatea pangermanistă şi în care aveaŭ să vorbească treĭ deputaţĭ aĭ stîngeĭ extreme din Reichsrathul austriac, a fost oprită de poliţia berlineză. Guvernul din Viena triumfă, pe cînd patrioţiĭ germanĭ scrîşnesc din dinţĭ...

In orĭ ce caz situaţiunea e aşa de gravă în cît putem fără îndoială prezice, că guvernul va trebui să uzeze de articolul 14, să facă decĭ o lovitură dd stat.

Pol.

CRIZA

Am anunţat-o la timp, din momentul ce d. Djuvara, ministrul justiţieĭ îşĭ dăduse demisia.

Organele guvernuluĭ şĭ-aŭ făcut ingrata meserie şi aŭ dezminţit presa „infameĭ opoziţiunĭ".

Drapelul, *ziar aparţinînd familieĭ liberale, afirmă însă în numărul de erĭ existenţa crizeĭ, şi nu numaĭ în guvern, ci în întreg partidul liberal—fapt pe care noĭ îl constatăm de un şir de anĭ în coace.*

Mărturisirea de erĭ a Drapeluluĭ *e preţioasă pentru noĭ şi de aceea o şi relevăm.*

Sîntem dar în plină criză, orĭ-cît s'ar încerca foile oficioase să ne dezmintă.

Odată lucrul stabilit—întrebarea e: cum se poate rezolva această criză?

Cu remanierĭ ministeriale, de sigur că nu—şi gruparea aurelianistă însăşĭ pare a respinge această soluţiune.

Atuncĭ?

Politicianiĭ, cu experienţă, aŭ început a întrevedea, din ce în ce maĭ mult necesitatea uneĭ dizolvărĭ şi sprijină eventualitatea aceasta pe baza precedentelor de nu maĭ departe acum şase anĭ, când, de-abea, după treĭ dizolvărĭ, partidul conservator a izbutit să dea o formaţiune ministerială durabilă.

De sigur, în ţara noastră, unde cu teoria celor două partide istorice s'a ajuns şi la fixarea unuĭ minimum de anĭ de guvernare pentru fie-care din aceste două partide—orĭ-cât de mizerabilă ar fi guvernarea lor! — la noĭ, de sigur că ar fi anormal să se congedieze partidul liberal de la putere fără să i se acorde cel puţin tot atâtea dizolvărĭ câte s'aŭ acordat conservatorilor, carĭ aŭ comis cel puţin tot atâtea infamiĭ şi fără de legĭ, ca şi liberaliĭ din guvernul de azĭ.

Dacă fracţiunea liberală de la „Drapelul" aduce, în chestiunea crizeĭ liberale de azĭ, exemplul crizelor conservatoare, ea trebue să atace şi tema dizolvărilor şi să se explice asupra diferenţierilor principiale între ea şi guvernul de azĭ, în cazul când în adevăr o dizolvare ar chema din noŭ partidul liberal înaintea corpuluĭ electoral.

Slicx

La konu Năstase

(Toata casa este luminata a giorno—La use un fecior în frac si cu manusi albe—Usile mareĭ biblioteci deschise. In mijloc sta lungit pe un balcon konu Nastase, care fumeaza o havana de 2 leĭ 50 bani si citeste un ziar nemtesc. In jurul d-sale stau trîntite pe jos o multime de gazete. —Clopotelul de la intrare suna—S'a deschis usa. — Feciorul scoate blana mosafiruluĭ).

Konu Nastase. (venind repede spre mosafir). — Eştĭ exact ca un ceasornic.

Mosafirul. (strîngîndu'ĭ mîna) Cu un amfitrion aşa de plăcut nicĭ nu poate cine-va să fie alt-fel.

Konu Nastase. (batîndu'ĭ pe umeri). Tot-d'auna gata să'mĭ facĭ un compliment... da lasă că ştiŭ eŭ... Aidi intră în bibliotecă. *(catre fecior).* Să mă anunţĭ cînd va veni cine-va şi să'l pofteştĭ în salonaş. *(Se duce în biblioteca si inchide usile).*

Mosafirul. Admirabilă instalaţie... Parcă aĭ fi un...

Konu Nastase. E, fleacurĭ, fleacurĭ... Cine nu are aşa ceva... da apropos, aĭ citit *Neue Freie Presse?*

Mosafirul. Articolul relativ la guvernul nostru? Da.

Konu Nastase. Apoĭ vezĭ aşa-ĭ că tot a luĭ Sturdza e situaţia?

Mosafirul. De, ştiŭ eŭ, regele...

Konu Nastase. Ce regele? Fie vorba între noĭ, crezĭ că ziarele astea scriŭ, aşa, fără ca să fie inspirate de rege? N'aĭ văzut că zilele astea aŭ fost prin Bucureştĭ nişte gazetarĭ nemţĭ?

Mosafirul. Da, dar ce are a face!

Konu Nastase. Ascultă-mă pe mine, eştĭ la o vîrstă cînd dacă nu te facĭ ministru nu maĭ însemnĭ nimic.. Cu Aurelian o să ajungĭ? Ascultă-mă pe mine. Sturdza e om, cu el are cine-va deputăţie minister, un loc la Bancă, la Credit... mă înţelegĭ.

Mosafirul. Cînd se va face remanierea ministerială?

(Se deschide usa si feciorul bagand capul face semn luĭ Konu Nastase.)

Konu Nastase: Mă iartă un minut. *(Ese. Feciorul î face semn spre salonas si Konu Nastase trece repede inchizand usa)*

Mosafirul II Ce făcuşĭ?

Konu Nastase. Mă maĭ întrebĭ? Merge bine. Am manevrat aşa că aŭ să vie jumătate din eĭ la noĭ.

Mosafirul II. Aŭ luat angajamente formale?

Konu Nastase. Dar ce-l crezĭ pe Năstase? Se înţelege, am deja 15 pe listă..! Mă rog, dar ce-aĭ făcut cu Creditul, mă amînă?...

Mosafirul II. Da, afacerea e aranjată.

Konu Nastase. Mîine să hotărîm remaniarea. Cine are să iasă?

Mosafirul II. Ferichide, Djuvara şi....

Konu Nastase. Ionel, nu este aşa?

Mosafirul II. Aşa vreĭ d-ta?

Konu Nastase... Ştĭ, pe lista mea are să maĭ figureze vre-o 10 aurelianiştĭ... M'am înţeles şi cu Olteniĭ!... Aidi acum în salon. *(Trec în salon. Konu Nastase, merge apoi in biblioteca, ia la brat pe mosafirul No. I)*

Aidem în salon. *(Oprindu-se în usa salonului. Aratîndu-i pe mosafirul No 2)*

Vezĭ cu cine am vorbit! Inţelegĭ... lucrurile sînt aranjate...

(Orchestra cînta valsul si 2o de feciori servesc bauturi)

Vlad.

Scheurer Kestner

Dăm aci portretul vice-preşedinteluĭ Senatuluĭ francez, Scheurer Kestner, despre care s'a vorbit atăt de mult în ultimul timp.

Scheurer Kestner, este alsacian de origină. El are în urma sa o carieră politică de căte-va deceniĭ, în care timp s'a distins prin onorabilitatea sa, prin patriotismul săŭ luminat şi prin nestrămutare în convingerile sale.

Acum bătrănul senator, işĭ pune toată cariera sa în joc spre a dovedi inocenţa căpitanuluĭ Dreyfus care a fost condamnat la deportaţiune pe viaţă, pentru că ar fi trădat patria sa, furnizănd acte secrete Germanieĭ.

Scheurer Kestner trebuie să fie adănc convins de nevinovăţia căpitanuluĭ, de oare-ce a declarat că pănă la moartea sa va încerca mereŭ să dovedească nevinovăţia luĭ Dreyfus.

Tograf.

CULISELE POLITICE

Aurelianiştiĭ şi d. Stătescu

După cum am prevăzut, discursul d-luĭ Eug. Stătescu a produs o adîncă impresie între aurelianiştĭ şi a făcut pe conducătoriĭ grupăreĭ să schimbe iarăşĭ întru cît-va atitudinea. Saŭ maĭ bine zis, i-a făcut să revie la atitudinea pe care a manifestat'o *Drapelul* la apariţia sa.

Acesta este un fapt politic însemnat, maĭ ales pentru partidul liberal.

Şef saŭ fruntaşĭ?

D. Aurelian a scos la iveală, cînd a luat preşedinţia consiliuluĭ, faimoasa teorie a *fruntaşilor politicĭ.*

D-sa a spus atuncĭ că partidul liberal *are fruntaşĭ, nu şefĭ.* Aceasta ca să explice de ce nu d. Sturdza, ci d. Aurelian e la guvern.

Teoria aceasta a fost desvoltată şi apărată cu multă cheltuială de argumente şi îmbrăcată în formele filosofice, de către d. C. Dimitrescu-Iaşi în coloanele *Drapeluluĭ.*

Aceasta era teoria pe care se baza pretenţia drapeliştilor de a înlocui pe d. Sturdza la conducerea guvernuluĭ.

Intr'o bună dimineaţă însă, uniĭ dintre drapeliştĭ, crezînd, poate, că aŭ găsit ceva maĭ bun, svîrle d'o parte această formulă şi *Drapelul* publică un faimos articol care proclamă pe d. Stătescu *fruntaş între fruntaşĭ* cu alte cuvinte: *şef.*

Şi a durat legenda aceasta a nouluĭ şef pînă ierĭ. Pînă erĭ d. Stătescu era omul situaţieĭ, pînă erĭ drapeliştiĭ găsiseră pe omul care se impune ca şef în partidul liberal.

Dar d. Stătescu n'a maĭ vorbit, cum făcuse toată vara la Sinaia, ca auguriĭ. Un întrunirea de la d. Costinescu şi-a spus părerea pe faţă. D-sa nu se dă în braţele drapeliştilor şi nu voeşte să le servească acestora drept ciocan pentru a sfărâma capul d-luĭ Sturdza.

Apoĭ dacă nu-l ciocan, nu maĭ e nicĭ *fruntaş între fruntaşĭ,*

Drapelul publică erĭ un articol de treĭ coloane prin care revine la teoria fruntaşilor şi susţine că partidul liberal poate să rămîie la putere cu orĭ-care dintre fruntaşĭ, iar nu numaĭ cu şeful improvizat, care a comis greşelĭ grave.

Duplicitatea d-luĭ Stătescu

Această nouă atitudine a aurelianiştilor, adică părăsirea planuluĭ de a lucra contra d-luĭ Sturdza punând înainte pe d. Eugen Stătescu, a fost provocată de atitudinea acestuia.

Iată cum.

Independenţa *a publicat alaltă-erĭ o informaţie care confirma ştirile date de noĭ relativ la atitudinea d-luĭ Stătescu. Ziarul francez spunea că d. Eug. Stătescu intâlnind pe directorul săŭ l'a autorizat să publice că d-sa nu e inamic al d-luĭ Sturdza, că doreşte numaĭ linişte şi unire în partid şi că sfătueşte chiar pe toţĭ liberaliĭ să se grupeze în jurul d-luĭ Sturdza.*

Nota Independenţeĭ *care prezenta pe d. Stătescu ca amic fără nicĭ o rezervă al d-luĭ Sturdza, i-a alarmat pe drapeliştĭ. Unul dintre eĭ a dat fuga la d. Stătescu şi l'a întrebat:* „Ce este adevărat din notiţa publicată de „Independenţa"?—„Absolut nimic a răspuns d. Stătescu!"

Drapelistul a dat fuga la Drapelul *şi a comunicat celor-l'alţĭ răspunsul d-luĭ Stătescu.*

— Te-a autorizat să-l publicĭ?

— ?

Apoĭ dacă nu, e duplicitate şĭ-aŭ zis probabil drapeliştiĭ, şi erĭ a apărut articolul de care vorbim.

Rep.

Explicaţiune

Pe de o parte populaţiunea evree se agită în potriva proectuluĭ de lege al d-luĭ general Berendeĭ, care pretind eĭ, i-ar exclude de la serviciul militar, sub cuvînt că sînt *străinĭ,* iar pe de altă parte ni se afirmă că ministrul de războiŭ n'a voit să înţeleagă prin cuvîntul de *străinĭ,* de cît pe aceia carĭ sînt cu adevărat supuşĭ străinĭ.

Aşa stînd lucrurile, guvernul şi în special generalul Berendeĭ ar trebui să se explice în mod *formal* şi *public.* D-sa este dator preseĭ şi ţăreĭ o explicaţiune francă şi categorică, pentru ca să se ştie ce atitudine să se ia şi ce interpretare să se dea legeĭ propuse de d-sa.

Aşteptăm lămurirĭ.

Sfinx

CARNETUL MEŬ

Flagelul loteriilor

— Numaĭ un leŭ domnilor! Mîine tragerea! două-spre-zece miĭ de leĭ pentru un leŭ. Mîine, mîine tragerea domnilor!

Cam aşa răsună din zori de dimineaţă şi până în seară stradele capitaleĭ şi o mulţime de oameni să demenează, iţĭ viră sub nas un teanc de bilete albastre şi iţĭ întrerupe şirul cugetărilor cu strigătele lor.

Pe lăngă această turburare a liniştei, loteriile maĭ aŭ şi alt dezavantaj: nu se trag, *de căt după ce presa începe să tragă ea... la cap acelora care organizează sub priveghiarea şi controlul poliţiei asemenea vaste mistificaţiĭ.*

Nu-ĭ zi lăsată de D-zeŭ ca să nu fim întrebaţĭ ce se face cu cutare loterie, pentru cutare spital menit ca să adăpostească pe pisicele bolnave saŭ să se repare cutare biserică de care habar n'avem.

Şi când crezĭ că aĭ scăpat de o loterie, hop, soseşte alta. Erĭ era loteria luĭ Stan Blegeanu saŭ a biserice sf. Treime de corecţională memorie, maĭ de-unăzi, aceea a funcţionarilor publici şi zilele trecute, săptămâna întreagă ni s'aŭ stricat urechile, cu loteria din Galaţĭ şi care de altmintrelea n'a bine-voit să se tragă, ci s'a amânat pentru „o dată ulterioară". Asta dovedeşte că încă de vre-o două treĭ orĭ vom fi asurziţĭ de strigătele vinzătorilor: Poftiţĭ domnilor. Numaĭ un leŭ! Mîine tragerea... *pe sfoară, trebuie să adaoge bietul şi mult credulul p. t. public!...*

Adică nu s'ar putea odată pune sfirşit acestuĭ permanent scandal al loteriilor?

C. M.

REVISTA CARŢILOR

„Secunda", de Haralamb G. Lecca. „Clipe vesele", de Ion G. Ionescu

Zilele acestea va apare un volum de poeziĭ datorit peneĭ talentatuluĭ Haralamb G. Lecca.

După „Prima", a urmat „Secunda" şi dacă acest titlu nu e destul de frumos, el are meritul de a fi original.

Dintre tineriĭ noştri poeţĭ carĭ 'şĭ-aŭ scos scrisele în volum, incontestabil că Lecca şi Rosetti sînt aceia carĭ aŭ atras maĭ mult atenţiunea asupra lor. Maĭ mult a fost citit simpaticul Radu, dar asta nu însemnează de loc că Lecca îĭ este inferior: Ambiĭ sînt talentaţĭ şi meritoşĭ în felul lor, şi ambiĭ aŭ ştiut să se impuie.

*

Ceea-ce'l caracterizează pe Lecca este versificaţia sa, tînărul poet a ştiut să'şĭ însuşească o formă frumoasă, o limbă destul de aleasă, şi adese-orĭ ştie să pună în poeziile sale multă simţire şi filozofie.

Luĭ Lecca îĭ place forma antică îĭ plac subiectele antice şi îl tentează cu deosebire subiectele exotice.

Veneţia, plendida şi frumoasa Veneţie, l'a inspirat şi pe dînsul cum a inspirat pe atîţia alţiĭ. Se înţelege că sonetul cu acelaş subiect al luĭ Eminescu e mult maĭ superior aceluia al luĭ Lecca, dar şi acesta a ştiut să găsească o figură frumoasă, pentru a ne descrie căderea Veneţieĭ medievale, a republiceĭ comerţuluĭ, artelor şi iubirilor romantice.

Să cităm aci versul în costiune:

„Veneţie, stăpîna mărei, regină astăzĭ detronată,
„Işĭ plînge tristă, pe canalurĭ, mărirea stinsă din trecut.
„Din ziua 'n care chiar pe frunte i'a fost coroana sfărîmată.
„De disperare şi ruşine, pentru vecie a tăcut".

*

Une-orĭ Lecca, poetul care ştie să smulgă acordurĭ atît de frumoase lireĭ sale, se perde şi atuncĭ începe să ne dea în versurĭ banalităţile uneĭ şcolĭ estetico-filosofice, carĭ se manifestează maĭ mult printr'o lipsă completă de modestie, de cît prin adîncimea şi seriozitatea gîndireĭ. Iată cîte-va versurĭ de acest fel:

„Tu tinere ce eşĭ din şcoală,—
„Cînd inima 'ţĭ-o zice: scoală!
„Şi vin'o să-ţĭ ridic altar
„Pe-al poezieĭ larg hotar,"—
„Vezĭ ce-aĭ în cap: talent, orĭ boală?..."

Asemenea versurĭ sînt cu atît maĭ regretabile, cu cît în noul volum, sînt versurĭ frumoase şi de valoare, ca de o pildă următoarele din poezia intitulată „Păianjenul":

„In Lydiu, sub cerul
„Albastru şi frumos,
„Sub cerul, unde, jos,
„Şopteşte palmierul,
„Ca murmurul de ape
„Cînd vîntu-n aer zboară,—
„In Lydiu aproape
„De Mediteraneea
„E-n floare o fecioară,
„Fecioara Arachnea".

*

„Şi bună, şi cu minte
„Şi harnică e fata,
„Şi fără preget, gata
„La tot ce-l stă-'nainte
„S'ajute, şi-'ntr-atît
„Vestită e, în cît
„Athena Propilee,—
„Voind şi ea să vadă
„De este vre-o femeie
„Ce cu 'ndrăzneaţa-ĭ mînă
„S'o poată înfrunta,
„Pe ea, isteaţa zee,—
„Cu furie păgînă,
„I-a zis: „dă-mĭ o dovadă
„De vrednicia ta!"

*

Versurile luĭ Lecca sînt pline de un pesimism amar, ceea ce'l clasează imediat printre discipoliĭ luĭ Eminescu. Am dori şi noĭ să auzim răsunînd de pe lira poetică o notă maĭ veselă,—dar în zadar. Tot pesimismul trist al burghezieĭ decăzute ne întîmpină, pătura de jos, ţărănimea şi muncitorimea carĭ tind spre progres şi viitor, nu şĭ-aŭ găsit încă poetul.

Sfirşesc menţionînd că în *Secunda* sînt şi cîte-va epigrame, dacă jocurĭ de cuvinte maĭ mult saŭ maĭ puţin reuşite se pot numi aşa. Iată una dintre aceste epigrame dedicată *femeilor:*

—„In ce zi Europeniĭ
„Aŭ fost maĭ deştepţĭ ca zeiĭ?
— Ziua cînd Italieniĭ
I-aŭ zis mo'lie femeiĭ".

*

In general însă poeziile d-luĭ Lecca sînt frumoase şi merită să fie citite. Le recomandăm decĭ cititorilor noştriĭ

Numărul 66 al colecțieĭ Șaraga conține nuvelete datorite cunoscutuluĭ și mult apreciatuluĭ nostru colaborator Ion G. Ionescu (Quintus). Titlul volumuluĭ este *Clipe vesele* și dacă, în mijlocul pesimismuluĭ poetic și prozaic, care abundă pe piața noastră literară, se rătăcește și o carte, care, ca cea de față, vede lumea cu ochĭ maĭ bunĭ, și care, fără de a ignora părțile rele ale societățeĭ în care trăim, știe să ne facă să petrecem cîte-va clipe, — apoĭ nu o putem în de-ajuns recomanda cetitorilor.

Quintus este în deajuns de cunoscut publiculuĭ cetitor romîn. Lucrarea sa cea maĭ nouă merită un studiŭ maĭ lung, cu atît maĭ mult, cu cît nu are tocmaĭ mulțĭ tovarășĭ prin rafturile și vitrinele bibliotecilor și librăriilor. Acest studiŭ maĭ lung îl vom face în curînd în acest loc. Pînă atuncĭ, recomandăm însă încă odată și cu inzistență *Clipele vesele* carĭ pe de-asupra nu costă de cît un leŭ exemplarul.

Strat.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chițibuș cu cititoarele sale)

Actorĭ aĭ propriĭ lor drame

Citind ultima ta scrisoare, ghicĭ cu ce te-am comparat, *Celesto?* Iți mărturisesc că această comparațiune nu-ĭ de loc măgulitoare și că dovedește din partea mea lipsă de politeță față de sexul frumos. Cum sîntem însă noĭ amîndouĭ, vechĭ prietenĭ de maĭ bine de un an de zile, putem să ne permitem să fim sincerĭ și fiind că am gîndit așa, am să-'țĭ destăinuiesc gîndul. Păcatul mărturisit, e pe jumătate ertat.

Cînd am citit din noŭ formulată acuzarea că eŭ vorbesc numaĭ pentru public și că de tine puțin îmĭ pasă, m'am gîndit la mopsul răutăcios care, cînd te apucă de picior nu te lasă pînă nu 'țĭ rupe și bucățica de carne. Tot așa și tu *Celesto*, reviĭ asupra acestuĭ lucru, vecșnic îmĭ daĭ în cap cu el, cînd odată noĭ ne-am explicat și ți-am dovedit că răŭ aĭ înțeles gîndirea mea.

Haide însă azĭ, odată pentru tot-deauna să vidăm incidentul și să 'l înmormîntăm...

Am spus că scriŭ pentru public — ca formă — fondul însă este gîndirea mea proprie, simțimîntul pe care îl îmbrac așa ca să placă.

Uite de pildă noĭ douĭ carĭ ne iubim — *în scris*, cum aĭ zis tu foarte bine. Dacă am fi fața în față, dacă nu am avea de comunicat publiculuĭ impresiunile noastre, crezĭ tu că ar fi nevoie de atîta pologie? Uite, te-așĭ strînge puternic în brațele mele, te-așĭ săruta pe buzele tale, carĭ trebuie să fie rumene și cărnoase și în această strîngere în brațe și această supremă sărutare ar spune maĭ mult de cît treĭ volume de proză și treĭ de poeziĭ. Din nefericire sîntem unul departe de altul și pentru ca să ne înțelegem, e nevoie de acest fir telegrafic, de această sîrmă de telefon între mine și tine, care este publicul cetitor. Eĭ bine, în fața luĭ nu pot eșĭ în halat și în papucĭ. Trebuie să mă îmbrac curat, să 'mĭ pieptăn barba și să 'mĭ arangez chelia, să mă fac „frumos". Ce ar interesa masa aceasta de cititorĭ carĭ ne urmăresc dragostea noastră spirituală, dacă nu am semîna florĭ în drumul nostru și nu am *scrie* un roman, pe care vaĭ! încă nu l'am trăit.

Fireşte sîntem amîndoĭ actorĭ, actorĭ însă carĭ pun ceva de al lor în piesa pe care o joc. Nu recităm versurile saŭ proza altora, insuflețind-o cu puțină viață și patimă închipuită; noĭ ne jucăm, *Celesto*, propria noastră dramă saŭ comedie și cum am zis maĭ sus, nu o putem simplifica într'atîta cît ne trebuie mie și ție ca să ne pricepem.

Si acum că ne-am înțeles, iartă-mĭ comparația cu mopsul. Iți veĭ sterge ochiĭ teĭ frumoșĭ și triștĭ și vreaŭ să rămînem aceiașĭ bunĭ prietenĭ, aceiașĭ actorĭ carĭ nu joc din carte, cĭ din fundul inimeĭ și sufletuluĭ lor.

...Veĭ ierta însă tu, că te am comparat pe tine, o domnișoară, cu un mops?

Chițibuș.

Litere-Arte-Științe

Rudolf Virchow, marele profesor de anatomie, a serbat zilele acestea jubileul de 50 anĭ de profesorat. Bătrînul profesor—Virchow are 77 anĭ—este prototipul unuĭ mare savant; el a adus serviciĭ enorme anatomieĭ patologice, și partizaniĭ săĭ sînt astăzĭ cu toțiĭ autoritățĭ în domeniul medicineĭ. La apusul viețeĭ sale Virchow a putut asigura clădirea unuĭ muzăŭ patologic la Berlin. Bătrînul savant a primit felicitărĭ din lumea întreagă.

*

D. Ciceron Protopopescu advocat va da la lumină în curînd un important studiŭ, intitulat *„Evolutia proprietateĭ în Romînia"* (situațiunea proprietățeĭ rurale marĭ și micĭ, saŭ Latifundia Romînească.)

Această lucrare va coprinde pe lîngă o expunere teoretică a evoluțiuneĭ proprietățeĭ fonciare rurale din țara noastră, și un studiŭ documentat numaĭ cu date oficiale și artistiee, culese de la ministerul domeniilor, — și din care se va putea convinge orĭ și cine cît de adevărat e titlul dat de autor lucrăreĭ sale: „Latifundia Romînească".

CRONICA

Domnu șef

Nu-l cunoaștețĭ? Nu se poate. Nu-l cunoaștețĭ pe d. șef? Mă mir!

Domnu șef are o șapcă cu un colosal galon de fir auriŭ, un mondir germănesc cu contra epolețĭ lațĭ de aur.

Tot nu-l cunoaștețĭ? D. șef e șeful gărei de Nord.

Tot nu-l cunoaștețĭ?

D. șef face cu paharul ca locomotiva cînd se pune în mișcare!...

A! a! a! începețĭ să-l cunoaștețĭ. Acesta era semnalmentul important.

Așa e, nu toate femeile nude sînt Diana. Trebuie să-ĭ puĭ luna pe frunte și toțĭ vor spune: Diana!

Uite așa e și cu d. șef. Poțĭ să vorbeștĭ treĭ zile despre el; nu-l cunoaștețĭ nimenĭ. Indată însă ce îĭ puĭ paharul în mînă, toată lumea strigă: Uite șeful!

Eĭ, acum că-l cunoaștețĭ, vă întreb: știțĭ ce manie are?

Are mania de a baricada gara de cîte orĭ se află la gară vre-un ministru.

De ce? Pentru-că îĭ e teamă să nu sosească, în acel moment un prieten și să-l poftească la o partidă de locomotivă... adică la un păhăruț băut cu tonul locomotiveĭ, așa cum am spus că știe d. șef.

Ce s'ar face el atuncĭ? Să refuze invitația nu s'ar îndura de loc; să pornească locomotiva fața cu miniștriĭ, o strică cu guvernul. Vorba cînteculuĭ:

S'o fac 'mĭ-e frică
S'o las mĭ-e milă!

Și pentru-că un june dintre numeroșiĭ scotocicĭ aĭ *Adevĕruluĭ* l'a dat de gol pe d. șef, d-sa a interzis vînzarea *Adevĕruluĭ* în gară.

Subsemnatul pentru a aranja lucrurile și a împăca pe d. șef, îĭ făgăduește că *Adevĕrul* nu va maĭ vorbi de... locomotivă.

Eŭ

Din Bîrlad

(Coresp. part. a „Adevĕruluĭ")

Deschiderea sesiuneĭ consiliuluĭ.—Diverse.

In ziua de 15 Octombrie 1897 s'a deschis sesiunea ordinară a consiliuluĭ județean de Tutova. După alegerea biurouluĭ, reprezentantul guvernuluĭ pe lîngă acest consiliŭ a făcut o dare de seamă asupra situațieĭ județuluĭ. In urma consiliuluĭ a declarat vacante două locurĭ de consilierĭ și—cum însă maĭ sînt vacante două alte locurĭ—s'a cerut guvernuluĭ ca să se convoace colegiile spre a se complecta aceste vacanțe. Tot în ziua în care s'a deschis sesiunea ordinară, consiliul comunal a ales și comisiunea financiară care să verifice sumele veniturilor și cheltuelilor județuluĭ pe exercițiul anuluĭ 1896—97 și să voteze diferite budgete pe 1898—99.

Diverse

In centrul orașuluĭ, cam prin apropiere de librăria V. D. Vasiliu, se va deschide, cu începere de la 1 Noembrie, o sucursală telegrafică,— aceasta față de interesele locale și de multele afacerĭ pe carĭ le aŭ comercianțiĭ bîrlădenĭ.

*

De cîte-va zile Hristol și miss Lea, doĭ din ceĭ maĭ marĭ atlețĭ din lume, daŭ, în sala Iasculovschi din orașul nostru, reprezentațiunĭ de forță. Eĭ ridică greutățĭ enorme pe umeriĭ lor fără ca să se arate cît de cît obosițĭ și lumea—îĭ admiră.

*

Grație timpuluĭ favorabil de pînă acum arăturile și semănăturile de toamnă din județ sînt pe cale să se termine. Multe din semănăturĭ aŭ și răsărit deja; așa, grîul, de abia semănat, a și dat colț și pe alocurea este chiar mărișor.

*

Un bucureștean pe zi

G. Moceanu

Cine nu-l cunoaște, cine nu l'a aplaudat și cine nu-l admiră că la vîrsta asta, peste 70 de anĭ, e atît de voinic?

G. Moceanu este cel maĭ vechiŭ profesor de gimnastică și de danțurĭ naționale. El a dat maĭ multe generațiĭ de artiștĭ, dintre carĭ uniĭ aŭ ajuns celebri și prin străinătate. A învățat și pe maĭ multe dintre faimoasele dănțuitoare de Café-concert carĭ aŭ trecut pe la noĭ, danțurile romînești.

Dă foarte des reprezentațiĭ cu eleviĭ săĭ și are tot-d'auna enorm succes. Joacă și acum cu aceeașĭ vioiciune și tot atît de mult ca în tinerețe. A fost și în America cu trupa sa, a fost prin Transilvania și Banat, a fost prin maĭ multe orașe marĭ din Europa.

Peste tot l'a însoțit succesul.

Pic.

Din Epurenĭ, județul Tutova, se anunță că învățătorul Popovicĭ a fost crunt bătut de către notarul din acea comună. Motivul aceșteĭ bătăĭ ar fi ura pe care notarul o hrănește față de școală și de învățătorul eĭ A. Popovicĭ.

Coresp

Stirĭ teatrale

Trupa de varietățĭ de la *Hugo* incontestabil este o trupă bună. Aci sînt maĭ mulțĭ artiștĭ de talent și pornografia nu se etalează cu ostentație și nerușinare.

D-ra *Brebion* spune cuplete cu dublu înțeles, dar d-sa zice foarte bine și nu apasă de loc asupra sensuluĭ pornografic.

Velocipedistul *Sed Black* este un artist cu un extra-ordinar talent de echilibrist. Face mișcărĭ uimitoare și succesul enorm pe care îl are în fie-care seară e bine meritat.

Carmencitta își continuă—maĭ răgușită—danțurile eĭ nebunatice, dar succesul pentru aceste danțurĭ este al negruluĭ Black Diamand care o parodiază!

Lona Barisson, în jurul căreia s'a făcut atîta zgomot, n'a entuziasmat pe nimenĭ cu scoaterea pantalonilor.

*

Foarte mult succes are și d-na Valentine Petit în danțurile serpentine. Este o adevărată minune varietatea și frumusețea culorilor pe carĭ le proectează asupra eĭ aparatele instalate pe scenă.

Valentine Petit și Sed Black, sînt cele două numere carĭ fac succesul Teatruluĭ Hugo. De alt-fel și toțĭ ceĭ-l'alțĭ artiștĭ merită să fie văzuțĭ, căcĭ de nicĭ unul nu se poate spune că e răŭ.

*

La Teatrul Național se dă astă-seară „Narcis" de Brachvogel. Rolurile principale le țin: d. C. Nottara și d-nele Ar. Romanescu și Am. Hasnaș.

Narcis a fost jucat pentru prima oară la noĭ de Grigore Manolescu, D. Nottara a luat acest rol anul trecut.

Moșu.

Revista publicațiunilor

Dezordinea morală este titlul uneĭ foarte interesante și folositoare publicațiunĭ datorită d-luĭ *Teodor I. Focșăneanul*, fost secretar general la primărie, deputat, etc...

Cartea este devizată în treĭ părțĭ, ocupîndu-se de dezordinele morale ce nĭ le-aŭ cauzat credințele eronate ale părinților noștri, 2) de destrăbălarea morală în căsnicie, familie, în cercurile private, în politică, în administrațiunea publică, în ziaristică, în cler și în diverse alte ramurĭ ale activitățeĭ noastre sociale și în sfîrșit, în partea a 3-a adresează un apel la guvern și la mumele de familie ca să facă, fie-care în sfera sa de activitate, tot ce-l va sta în putință pentru ridicarea moralitățeĭ noastre decăzute.

In mijlocul dezordineĭ morale în care trăim, cartea d-luĭ Focșăneanu apare ca un liman de scăpare și nu ne îndoim că toțĭ oameniĭ de inimă îl vor asculta sfatul.

De vînzare la principalele librăriĭ.

Prețul unuĭ exemplar 1 leŭ 50.

CARNETUL JUDICIAR

Papagalul

— Coanăăă Fiițo, coanăăă Fiițo, coanăăă Fiițo!

Uite așa mă striga, d-le judecător, papagalul coanĭ Vetĭ după bățul luĭ de la fereastră. Il iubeam ca pe copilul meŭ și, cum î-am auzit graiul, plină de bucurie am eșit din casă și m'am dus la el. Cum am ajuns la fereastră, î-am zis: — Ce aĭ cu mine mă ștrengarule? și eram gata săĭ daŭ o bucățică de zahăr cubic. Dar el mĭ-a răspuns obraznic: —„Nimi, nimic, nimic, du-te draculuĭ, du-te draculuĭ, du-te draculuĭ!" Auzĭ d-ta să mă dea draculuĭ pe mine, văduvă de căpitan!... Să mă dea draculuĭ și încă de treĭ orĭ!

Și coana Fița 'șĭ șterge cu batista ochiĭ umezĭ de lacrămĭ.

— Dar ce are aface istoria papagaluluĭ cu procesul de insulte pe care l-aĭ intentat coanĭ Vetĭ? o întreabă judecătorul.

— Uite ce are aface. Cînd am auzit că papagalul mă dă draculuĭ, mĭ-am perdut sărita și l'am dojenit cum se cade unuĭ copil obraznic, ca să nu'șĭ ia nasul la purtare.

— Ba l'aĭ ocărît ca la ușa cortuluĭ, l'aĭ insultat la favor, i-aĭ zis să crape, să dea boleșnița în el, intervine coana Veta cu volubilitate.

— Eĭ, nu se poate să vă împăcațĭ? întreabă judecătorul. Cum văz, sînțețĭ prietene vechĭ, amîndouă iubițĭ papagalul; eŭ așĭ zice să vă împăcațĭ în hatîrul luĭ, dacă nu de alta.

— Da, eŭ m'aș împăca, spune coana Fița cu glas moale; de cînd ne-am certat, coana Veta nu mă maĭ lasă să daŭ ochiĭ cu papagalul și eŭ mor de dorul luĭ. Dar dacă nu vrea coana Veta.

Aci coana Fița ridică ochiĭ uzĭ de lacrîmĭ, privește un moment pe judecător, apoĭ încet îĭ întoarce către adversara eĭ.

Aceasta, văzînd lacrîmile vecheĭ sale prietene, nu se maĭ poate stăpîni; lacrîmile țîșnesc și din ochiĭ eĭ; și într'un elan de înduioșare, desface brațele strigînd:

— Nu maĭ plînge, soro; să facem pace, să fim iar prietene și să iubim și să desmierdăm papagalul.

Amîndouă prietenele se strîng în brațe și se sărută cu frenezie, în vreme ce judecătorul și publicul rîd cu o poftă nebună.

Condeĭŭ.

MEMENTO

— **Marțĭ**, *28 Octombrie, 1897* —

Intoarcerea delegaților de la inaugurarea monumentuluĭ de la Războenĭ.

Spectacole

Teatrul Național.—„Narcis", tragedie în 5 acte.

Teatrul Hugo.—Debuturile Lona Barisson, Valentine Petite, Brebion, Carmencitta, Sisters Mordon, și toată trupa.

Teatrul Boulevard. — Lynnès, Fagètte, Cinq Batignolles, Hilarys, Negriĭ, cîiniĭ dresațĭ, etc. etc.

Sala Bragadiru: Concerte de orchestră.

Café Boulevard: Concertul orchestreĭ Weinberger.

Café Naționala: Concertul Capeleĭ de Dame.

FEL DE FEL

Doamna Dreyfus.—Se scrie ziaruluĭ *Frankfurter Zeitung* din Paris: „Acum cînd se vorbește așa de mult de Dreyfus, e bine să vorbim și de soția acestuia. Cine e această soție, acum cea maĭ nenorocită dintre femeĭ? Ea e din casă bună și bogată, și a avut o creștere excelentă. A fost crescută în bogăție și s'a măritat la 20 anĭ. Doĭ copiĭ aŭ eșit din această alianță: un băiat și o fată... D-na Dreyfus care a vorbit adesea cu soțul eĭ despre creșterea copiilor, îĭ crește exact după ideile luĭ. Ea însășĭ nu e de loc zdruncinată de catastrofa care a căzut ca un fulger din senin în mijlocul viețeĭ sale fericite. După prima disperare, ea s'a recules, și de treĭ anĭ lucrează cu o energie nestrămutată la marea operă a eĭ: să redea soțuluĭ onoarea perdută. Astăzĭ are 27 anĭ, e decĭ o femeie tînără pe care nicĭ grija n'a îmbătrînit-o. E mare și înaltă; nu e o frumusețe, dar e de o aparență impunătoare. E îmbrăcată în negru. Locuiește la părințiĭ eĭ în Paris. Aceĭ carĭ o cunosc de aproape, declară că nenorocirea a deșteptat într'însa toate puterile, și că nicĭ o dată nu șĭ-a iubit așa soțul ca acum, cînd în nevoie și mizerie el nu are alt sprijin de cît pe dînsa".

*

Iluminarea oceanuluĭ. — Italianuĭ Carello și francezul Lemieur, aŭ avut fantastica idee de a lumina prin farurĭ plutitoare linia navală a oceanuluĭ Atlantic dintre Europa și America. Farurile în cestiune vor fi ancorate la distanțe egale din 50 în 50 mile, iar lumina electrică de pe ele se va produce prin transformarea valurilor oceanuluĭ în forță motrice. Cheltuelile de instalație nu sînt de cît de 500 milioane leĭ, iar cele de întreținere de 9—20 milioane anual.

„ALBINA"

Ar fi fost maĭ nimerit: „Trîntorul".

Pentru ce?

Pentru că fără nicĭ un merit și fără nicĭ o muncă primește subvenție grasă de la minister și e impusă oamenilor de la sate în abonament.

Am fost ceĭ dintîĭ carĭ am informat publicul în ce privește această inovație a d-luĭ ministru Haret. N'am vroit atuncĭ să ne pronunțăm asupra eĭ, am așteptat să vedem ce are să fie această revistă menită să instruiască poporul, săĭ transmită spiritul de economie etc. etc.

*

Acum putem vorbi. Aŭ eșit 4 numere.

Impresia e oribilă.

Maĭ întîĭ o copertă imposibilă. Un copil de clasa II-a primară ar fi făcut ceva maĭ artistic. Nu e permis nicĭ la edițiile populare ale luĭ Hertz și Cucu să se pue o asemenea copertă.

Trebue să fie un om care n'a văzut în viața luĭ de cît icoanele ruseștĭ și desenurile pe carĭ le fac copiĭ de treĭ anĭ, acela care a admis această copertă.

Auzițĭ cu ce se face educația poporuluĭ! Dar ce fel de educație voițĭ să-ĭ facețĭ! Vă rog luațĭ „Albina" și privițĭ coperta.

Apoĭ pe așa ceva e permis să se svîrle baniĭ statuluĭ?

*

Dar conținutul?

Cu No. 4 revista este o simplă foaie palatistă care nu se ocupă de cît cum să facă maĭ marĭ și maĭ nesărate elogiĭ regeluĭ.

Nu serios, asta e revistă model? Pentru așa revistă e permis să se cheltuiască baniĭ statuluĭ?

*

Bine, că un ministru ca d. Haret nu putea să facă de cît o revistă de lingușitorie, dar putea să fie cel puțin maĭ artistic și maĭ inteligent făcută, căcĭ așa cum se face îĭ e silă omuluĭ să pue mîna pe ea.

Zr.

Din Ploeștĭ

(Coresp. particulară a „Adevĕruluĭ")

Podul de la Dîrmăneștĭ— Veniturile bisericeĭ din Telega.

In sfîrșit, noul pod de la Dîrmăneștĭ, de pe calea județeană Ploeștĭ-Tîrgoviște, a fost luat în primire de către ministerul lucrărilor publice și dat în circulațiune din ziua de 12 Octombrie a. c.

Podul de la Dîrmăneștĭ a fost terminat de maĭ mult timp și este construit de către stat. Prin construcția luĭ s'a făcut un mare bine locuitorilor de prin acele părțĭ, căcĭ de aci înainte, cînd Prahova va veni mare, vor fi sigurĭ de trecerea rîuluĭ.

In special, locuitoriĭ din Filipeștĭ vor fi cruțațĭ de acum de diferitele înecurĭ la carĭ eraŭ expușĭ cînd Prahova era mare și cînd, din cauza diverselor lor nevoĭ, trebuiaŭ să treacă peste ea cu orĭ-ce preț.

Veniturile bisericeĭ din Telega

După cît aflăm, veniturile bisericeĭ sfințiĭ Arhanghelĭ din Telega ar fi foarte răŭ administrate — ca să nu zicem frustrate. Așa, se știe că biserica are, date de locuitorĭ, două izlazurĭ în mărime de peste opt-zecĭ pogoane.

Eĭ bine, acest pămînt, de și este arendat de către primar numaĭ cu 300 leĭ pe timp de doĭ anĭ, în loc de 2.000 cu cît ar fi urmat să se dea, apoĭ nicĭ aceștĭ banĭ nu s'aŭ vărsat ca venit, la casa bisericeĭ pomenite maĭ sus.

Apoĭ, biserica maĭ are un venit de la vînzarea lumînărilor de ceară, care venit însă n'a fost incasat pînă azĭ. Credem dar de datoria celor în drept să silească pe epitropĭ să pună la locul lor sumele ce se vor găsi lipsă.

Cor.

SERILE BUCUREȘTILOR

— Lukianoff —

A fugit din Cișmegiu la Orfeŭ, pentru că șĭ-a pus în gînd să dea... supliment do dame la „borșul rusesc".

— Facut ioŭ un café-conțert cum nu est in tot Bukarest. Ci, acela Alcazar est șantan? Marafiet est!

Muscalu cu un ochiŭ, de și se prefăcea odată că vrea „rev'luție", azĭ învîrtește comerțul cu borș și cu șanteze „par'c'a fost el facut pintru treaba asta"!

La Lukianoff—fostul „Orfeŭ" unde politicianiĭ luaŭ Transilvania — orchestre ungureștĭ cîntă „Deșteaptă-te romîne", șantezele carĭ daŭ Kixurĭ formidabile la Hugo, repoartă succese senzaționale și Lukianoff își face „daraverile", insistînd pe lîngă clienți:

— Daĭ la dînsa acolo un ceaiŭ! „Prekrasna dewoiki!

La Lukianoff „riprijințație" durează pînă la 1—1 și jum. de noapte cînd începe adevăratul chef, care nu odată se termină cu o păruĭală număru ainț:

— Afurișițĭ maladiețĭ: vrut facĭ la minĭ curat rivuluție!

Lafit

CHARLES GOUNOD

Cum am devenit muzicant

Sărmana mea mumă era disperată; veni să se plîngă la directorul școaleĭ pentru apucăturile mele muzicale.

— Nu avea frică, îĭ zise el; fiul d-v. este un elev bunicel, lucrează bine și profesoriĭ sînt mulțumițĭ de dînsul; fiĭ sigură, mă însărcinez eŭ să-l bag în școala normală. Te asigur d-nă că mitītelul Gounod nu va fi nicĭ odată muzicant.

Mama plecată, directorul mă chemă în biuroul luĭ și 'mĭ zise:

— Ce, vreĭ să te facĭ muzicant?

— Da, domnule, răspunseĭ eŭ.

— Dar tu nu știĭ că muzica nu te hrănește?

— Cum să nu mă hrănească, ripostaĭ eŭ mirat; oare lucrările luĭ Mozart, Rossini nu se vînd?

Și simțeam în mine un fel de mîndrie; directorul, schimbîndu-șĭ expresia severă a figureĭ, îmĭ zise:

— Aĭ să văd; eștĭ în stare să imițĭ pe Mozart?

Imediat 'mĭ dete hîrtie liniată și romanța luĭ *Joseph* s'o pun pe note.. Directorul era un diletant în muzică, decĭ se pricepea.

*

Cu hîrtia în mînă, intraĭ în clasă; această romanță fusese pusă pe note și de Méhul, dar nicĭ nu auzisem de acest nume. Peste o oră mă prezentaĭ la director:

— Ce este? mă întrebă el mirat.

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL"

No. 14

UCIGAȘUL MISTERIOS

ROMAN DE

PAUL D'AIGREMONT

Partea întiia

Ușĭ încuiate

VI

Moartă!

Și, în adevăr reacțiunea se produse.

Incepu să delireze.

Și'n delirul săŭ el nu vedea de cît pe soția sa moartă și nimic de cît pe dînsa.

El o ruga săĭ ierte greșelile, dacă greșelĭ făptuise față de ea.

In cele din urmă el reveni la realitate.

Un somn adînc îl cuprinsese atuncĭ și respirația îĭ deveni maĭ regulată.

— Să se ia seama ca liniștea cea maĭ mare să domnească în jurŭ'ĭ, zise doctorul. Ceea ce'ĭ trebuie e odihnă desăvîrșită.

Spusele doctoruluĭ fură ascultate.

De alt-fel, d. Bordier, pentru ca să fie maĭ sigur, dădu ordin ca toată lumea să iasă afară din odae — și nu rămăseseră de cît Maria care, îngenunchiată la piciorul patuluĭ, se ruga și Violetta care, așezată pe un fotoliu, părea lipsită de viață.

VII

Nimic!

Marchiza de Plessis Saint-Luc fu, asasinată!...

Această știre, care făcu pe uniĭ să se consterne, iar pe alțiĭ să nu creadă, se răspîndi ca fulgerul pretutindenĭ.

In adevăr asasinată; da de cine? Cum?...

Asemenea crime se văd continuîndu-se asupra unor sărmane femeĭ bătrîne, carĭ staŭ singure în coșcogeamite case, saŭ îngrijite și păzite de alte femeĭ asemenea bătrîne și slabe ca ele...

Dar aceasta în castelul eĭ?... La doĭ pașĭ de soțul eĭ... de fiică-sa?... Inconjurată de o mulțime de servitorĭ?...

Era admisibil?...

La Abbeville, nu maĭ puțin ca în altă parte, o asemenea catastrofă nu se admitea.

Cu toate astea, lucrul trebuia să se scoată la iveală.

Procurorul republiceĭ, d. Jeantel, judecătorul de instrucție, d. Servian și comisarul de poliție Guerin, urmațĭ de cîțĭ-va jeandarmĭ, o luară spre castel.

Cînd ajunseră la Saint-Luc, marchizul încă nu'șĭ recăpătase conștiința.

Somnu'ĭ perzista; dar redevenise nervos, agitat.

Niște frigurĭ teribile îl sfîșiaŭ.

D. Bussus și doctorul primiră pe oameniĭ justițieĭ.

Cu toțiĭ luară loc într'un salon din etajul de jos.

— După d-voastră, d-le, întrebă d. Jeantel pe secretarul luĭ Horațiu cum a putut să se producă lucrul?

— Eŭ nu știŭ absolut nimic, răspunse d. Bussus. Și de azĭ dimineață de cînd caut să înțeleg ce s'a întîmplat și de cînd învîrtesc situația în toate chipurile, nu găsesc nimic.

De sigur, ne aflăm în fața unuĭ mister de nepătruns.

Procurorul tresări, în timp ce comisarul, un sceptic în felul luĭ, zise:

— Un mister?... Aida-de... Nu maĭ e vremea de așa ceva!... De alt-fel trebuie să fi fost bine pus la cale pentru ca să scape orĭ căror cercetărĭ inteligente și minuțioase.

Căcĭ înțeleg bine ca în ancheta mea să nu mă las oprit în loc de nicĭ o considerațiune.

Nu'ĭ și părerea d-voastră asta, d-le judecător?

Acesta, un om blînd și drept, stimat de toată lumea, răspunse cu convingere:

— Nicĭ vorbă! Toată lumea cîștigă dacă anchetele se face sincer, bine și adevărat...

— Aicĭ maĭ cu seamă s'ar dori aceasta, declară d. Bussus. Și, credețĭ-o, d-le comisar, toată lumea dorește să se facă lumină.

— Nu se îndoiește nimenĭ de aceasta, zise procurorul.

Datoria se va face fără dare înapoĭ.

Și acum, iubitul meŭ domn, răspundețĭ la întrebarea mea scrisoarea pe care ne-ațĭ trimis-o era așa de scurtă că n'am putut înțelege de loc în ce chip s'a comis crima.

— Iată ceea ce știm cu toțiĭ:

Erĭ seara se aflaŭ la masă în castel maĭ multe persoane.

— Și carĭ sînt acestea?..

— D. conte de Plessis Saint-Luc, care sosise către orele cincĭ pentru a pleca la opt spre a lua, la Abbeville, acceleratul de la orele nouă.

— Va să zică nu s'a culcat aicĭ?

— Nu; d. marchiz, d-ra Violetta de Lacroix-Marbourg și eŭ, l'am însoțit pe drum, pe unde apoĭ s'a suit într'o caretă engleză și Eduard Martin, al doilea vizitiŭ, l'a dus la gara din Abbeville.

— Carĭ eraŭ ceĭ-l'alțĭ convivĭ?

— D. abate Perrin, preotul din Saint-Luc, și d. doctor Bordier, care se află de față.

— Și apoĭ?...

— Nimenĭ altul, afară, bine înțeles, de obicĭnuițiĭ castelului, adică d-ra Maria, d-ra de Lacroix-Marbourg și eŭ.

— Marchiza era veselă orĭ tristă?

— Ca de obiceĭŭ...

— Cum ațĭ părăsit-o?

— D. conte voia să plece la gară. Servitorul veni de anunță că trăsura îl aștepta. El șĭ-a luat seara bună de la d-na marchiză și toată lumea eșĭ odată cu dînsul; preotul și d. Bordier se duseră acasă; d-ra Maria ca în toate serile părăsi salonul îndată după masă, iar d-ra de Lacroix Marbourg o însoțĭ ca'n tot d'auna.

Afară însă era o noapte atît de frumoasă ca d. marchiz propuse vereĭ sale să conducă împreună pe d. Grațian pînă la o mică distanță.

D-ra Violetta, pe care o duruse capul toată seara, primi. Și plecarăm cu toțiĭ împreună.

Ceva maĭ departe și puțin după aceea d. conte se suĭ în caretă; preotul și d. doctor ne părăsiră; d. marchiz, d-ra și eŭ ne întoarserăm la castel, vorbind și oprindu-ne din cînd în cînd,

— Apoĭ?...

— Imĭ luaĭ seara bună de la d. marchiz și d-ra și mă culcaĭ.

Azĭ dimineață nu văzusem încă pe nimenĭ cînd pe la amiazĭ, se spuse d-luĭ marchiz că apartamentul d-neĭ era închis de toate părțile pe din năuntru, că se bătuse în zadar la toate ușile, că dînsa nu răspunsese și că era tînără, să nu sufere de ceva.

Indată d. marchiz se suĭ și încerca să deschidă: peste putință.

El strigă pe d-na...

Nimic!

Atuncĭ, după sfatul vereĭ sale, care venise și ea acolo, d. marchiz împinse ușa.

— Și?

— Intunericul era adînc, lampa de argint care servea de veioză ardea încă, dar flacăra eĭ, maĭ cu seamă pentru persoanele carĭ veniaŭ de afară, nu lumina odaia.

D-ra de Lacroix-Marbourg deschise îndată o fereastră; atuncĭ văzurăm corpul d-neĭ marchize, care era culcată pe partea dreaptă, cu capul înfundat în perine și părînd că doarme.

— Cred că fie-care șĭ-a dat socoteală îndată... A fost îngrijită, examinată?...

(Va urma)

Decorarea luĭ Rațiu.—Apelul luĭ Lucacĭ

— Vezĭ pag. IV —

— D-le romanța mea e gata.

— Cum, aĭ și sfîrșit'o?

—Da, domnule, răspunseĭ eŭ mîndru.

— Adu s'o văz... Cînt'o... Aĭ să văz; ești Mozart?

— Dar, d-le, trebue să mă însoțească cine-va la piano...

*

D. Poirsen, directorul meŭ, avea o fată care învăța pianul.

— Nu, cîntă numaĭ tu; nu este nevoie de piano.

— Dar, domnule, îĭ ziseĭ eŭ, am nevoie de armoniĭ.

— Cum armoniĭ? Unde le aĭ tu? mă întrebă directorul.

— Aci, d-le, răspunseĭ arătînd capul.

— Aĭ cîntă și fără piano.

M'am executat. Nu bine începusem însă să'mĭ cînt bucata muzicală și figura directoruluĭ se îmblînzi... Sfîrșitul fu acoperit de un succes enorm.

— Acum dute la piano, îmĭ zise surîzînd d. Poirsen.

Eram triumfător, iar d. Poirsen învins; apoĭ cu lacrimile în ochĭ veni să mă sărute și îmĭ zise:

— Du-te copilul meŭ, și ocupă-te cît vreĭ cu muzica.

Caion

Ediția de diminează

INFORMAȚIUNI

Ministerul domeniilor a deposedat pe arendașul moșieĭ Făricenii-Curetești, din județul Ilfov, din cauza neurmăreĭ la timp cu plata cîștiuluĭ.

Săptămăna viitoare se va oficia inaugurarea nouluĭ pod de fer de pe apa Argeșuluĭ, din comuna Mihăileștĭ.

Această construcție se urcă la insemnata cifră de 1.500.000 leĭ.

Aseară s'a întrunit în localul Camereĭ de comerciŭ din Capitală, comisiunea însărcinată cu redactarea statutelor societățeĭ creditorilor romînĭ.

Raportorul a dat cetire statutelor, carĭ aŭ fost acceptate de membriĭ comisiuneĭ însărcinată cu această lucrare.

Prefectul județuluĭ Bacăŭ, se află de erĭ în Capitală în afacerĭ de serviciŭ.

In Bucureștĭ, Iașĭ, Craiova și Constanța, este vorba să se înființeze la 1 Aprilie viitor cîte o școală administrativă pentru notariĭ comunelor rurale.

Șeful găreĭ de Nord, d. Herescu, pe lîngă că este de-o nepermisă mojicie cu publicul, apoĭ se și apucă să inaugureze cenzura în țara romînească. Pentru motivul că „Adeverul" a denunțat purtarea brutală a acestuĭ d-n, d-sa a oprit vînzarea ziaruluĭ nostru în gara de Nord, aducînd pagubĭ nenorociților vînzătorĭ carĭ își agonisesc existența din vînzarea ziarelor.

Vînzarea foilor în locurile publice fiind o libertate pe care nimenĭ nu o poate suprima, noĭ ne-am plîns ministruluĭ de lucrărĭ publice, domnuluĭ director al căilor ferate și vom depune în potriva acestuĭ funcționar bețiv și abuziv o cerere de dare în judecată pentru abuz de putere.

Cit pentru viitor, să fie sigur d. Herescu că nu ne vor intimida măsurile d-sale ridicole pentru a denunța publiculuĭ și autorităților incorectitudinile sale.

Erĭ a încetat din viață Al N. Lahovari fostul inspector și director al prefectureĭ polițieĭ Capitaleĭ. Inmormîntarea se va face azĭ.

După un tablou alcătuit de ministerul domeniilor, ***184.384*** *locuitorĭ aŭ suferit pagube de pe urma inundațiilor marĭ din anul acesta; 6405 animale aŭ fost inecate; 5569 case, 678 magaziĭ, 4018 podurĭ și podețe și 1689 diverse digurĭ aŭ fost distruse; 102 persoane aŭ fost inecate.*

La grefa secțiuneĭ I a Curțeĭ de apel din Capitală se va ține la 27 curent un concurs pentru ocuparea postuluĭ de copist la grefa curțeĭ de apel secția III-a.

In întrunirea de Sîmbătă seara a comisieĭ pentru modificarea actualeĭ legĭ județene s'a discutat despre chestiunea disolvăreĭ consiliilor județene. In această privință s'aŭ emis următoarele 5 părerĭ:

1) Ca să se anuleze dreptul de a se maĭ disolva consiliile județene și să se reglementeze carĭ anume sunt casurile cănd se consideră de la sine disolvat un consiliŭ;

2) Ca disolvarea consiliilor județene să fie incredințată unuĭ vot al Corpurilor legiuitoare;

3) Ca disolvarea să poată fi făcută numaĭ de către curtea de casațiune in secțiuni-unite;

4) Ca disolvarea să fie făcută de guvern cu dreptul de recurs in casație, care să judece in secțiuni-unite și de urgență;

5) In fine ca disolvările să fie date tot guvernuluĭ insă cu multe restricțiunĭ.

Comisiunea încă nu s'a pronunțat asupra niciĭ uneia din aceste 5 părerĭ și a rămas ca să se întrunească în ziua de 3 Noembrie, cînd va decide.

D. Daniil Patrulius a fost numit membru în consiliul technic al pădurilor statuluĭ, în locul d-luĭ inspector Chehaia.

După plecarea sa din Iașĭ, regele a trimes de la Sinaia d-luĭ primar Gane, următoarea telegramă:

D-luĭ N. Gane,

primarul orașuluĭ Iașĭ,

Incă odată privesc ca o datorie scumpă a inimeĭ Mele de a reînoĭ via recunoștință a Regineĭ și a Mea pentru călduroasa și măreața primire ce Ni s'a făcut de a-doua Noastră capitală. Sentimentele inimoase și pline de dragoste care n'aŭ încetat a se manifesta în tot timpul petrecereĭ Noastre, aŭ ajuns la culmea lor în momentul cînd cu părere de răŭ Ne-am despărțit de Iașĭ.

Neuitate Ne vor rămînea ovațiunile cu care am fost petrecuțĭ pînă la gară de întreaga populațiune a orașuluĭ și care Ni s'aŭ adus în momentul pornireĭ, într'un mod atît de mișcător.

Precum cu toțiĭ am sărbătorit împreună aceste frumoase zile de bucurie trebue ca și săracilor să le rămîe cel puțin o mîngîere. Trimit dar 6000 leĭ pentru a fi împărțițĭ celor nevoiașĭ.

Toate gîndurile și urările Noastre sînt și vor fi neîncetat cu iubițiĭ noștri ieșanĭ.

Carol.

Razboiu sîrbo-bulgar

Oficiosul german. — Răzbunarea regeluĭ Milan.—Rusia și Austro-Ungaria.— Consecințele.

O știre de cea maĭ mare gravitate ne sosește din străinătate: Serbia pregătește o lovitură in Macedonia cu scopul de a provoca un războiŭ cu Bulgaria.

*

Iată într'adevăr ce scrie în această privință oficiosul german „Koelnische Zeitung":

„Regele Milan lucrează cu rămnă „pentru provocarea uneĭ revoluțiunĭ „sĕrbo-file in Macedonia.

„Această revoluțiune, pregătită de „regele-tată și de noul prim-ministru „sĕrb Georgevicĭ, nu poate avea alt „scop de cât un conflict acut cu Bul„garia.

„Pentru ca revoluțiunea in Mace„donia să reușească, guvernul pu„blică zilnic o mulțime de știrĭ sen„zaționale din Macedonia.

„Aceste știrĭ aŭ și provocat o cioc„nire sângeroasă intre Sĕrbiĭ și Bul„gariĭ din Usküb. Ciocnirea a fost „provocată de agitatoriĭ sĕrbĭ sosițĭ „de curănd in Macedonia.

„La Nisch, orașul cel maĭ apropiat „de granița bulgară, a fost numit „prefect un agent al regeluĭ Milan, „iar la granița bulgară aŭ fost tri„mise maĭ multe cete de revoluționarĭ „și agitatorĭ sĕrbĭ carĭ să provoace „populațiunea bulgară".

Răzbunarea regeluĭ Milan

După cum dar se vede, știrile din Serbia sînt de cea maĭ mare gravitate.

Regele Milan a sosit de abia la Belgrad și deja se simțește influența austriacă.

Fostul rege al Serbieĭ nu poate uita că înfrîngerea de la Slivnița l'a silit să părăsească tronul. El caută dar să'șĭ răzbune în contra Bulgarieĭ și prin agitațiunĭ în Macedonia voește să provoace un războĭ cu Bulgaria.

Rusia și Austro-Ungaria

Guvernanții Serbiei cred, se vede, ca acum ar fi momentul cel mai oportun pentru a incerca o lovitura in Macedonia si in contra Bulgariei, bazindu-se pe faptul ca Rusia vede cu ochi rai influenta crescanda a Bulgariei in Macedonia, asa ca nu au a se teme ca Rusia va ajuta pe Bulgari fie pe fata ori pe sub mana. Din contra, regele Milan pare convins ca Serbia va avea, pelanga concursul Austro-Ungariei, si incurajarea Rusiei.

Consecințele

Ne aflăm dar în fața unor evenimente foarte grave și trebuie să fim cu atît maĭ atențĭ, căcĭ, cum Sîrbiĭ sînt cu mult maĭ slabĭ de cît Bulgariĭ, ne putem aștepta la o nouă înfrîngere a Sîrbilor, ceea ce ar ridica cu mult prestigiul și pretențiunile Bulgarieĭ.

Diplom.

Legea înaintărilor în armată

Generalul Berendeĭ a supus zilele trecute inspectorilor generalĭ aĭ armateĭ noul proect de lege privitor la înaintările în armată.

Generaliĭ inspectorĭ aŭ admis în total noua lege a d-luĭ general Berendeĭ. Ea va fi supusă votuluĭ corpurilor legiuitoare.

*

Noul proect de lege prevede următoarele modificărĭ:

Inaintarea la alegere este maĭ restrinsă pentru ofițeriĭ inferiorĭ. Astfel, de la sublocotenent la locotenent, inaintarea se va face una la alegere și șase la vechime, pe cănd, după legea in vigoare, inaintarea se face in proporțiunea de una la alegere și două la vechime.

De la locotenent la căpitan: doĭ la vechime și unul la alegere; actualmente este unul la vechime și unul la alegere.

De la căpitan la maior: unul la alegere și unul la vechime.

De la maior la lt.-colonel: doĭ la alegere și unul la vechime.

De la lt.-colonel la colonel și de la colonel la general, inaintarea se va face numaĭ la alegere.

*

Pe lîngă aceasta legea maĭ prevede că pentru înaintarea de la general de brigadă la general de divizie nu trebuește de cît un stagiŭ de treĭ anĭ, iar nu de 6 anĭ ca sub legea veche.

Motivul acesteĭ modificărĭ este că generaliĭ de divizie aŭ fost numițĭ pînă acum într'o vîrstă prea înaintată.

Prin noul proect se cere stagiul, adică serviciul efectiv la trupă, în toate gradele. Legea în vigoare nu precizează acest stagiŭ și chiar nu'l cere pentru toate gradele.

*

După noul proect de lege studențiĭ în medicină, carĭ aŭ trecut cu succes anul al III-lea în institutul medico-militar vor fi înaintațĭ la gradul de medicĭ de batalion cl. II, care echivalează cu gradul asimilat de sub-locotenent. După doĭ anĭ de vechime în acest grad, studentul va fi înaintat la gradul de medic de batalion cl. I.

*

Maĭ este încă o inovațiune, în ceea-ce privește pe administratoriĭ și guarziĭ de geniŭ și de artilerie. Aceste grade se suprimă — fără a se atinge negreșit întru nimic drepturile cîștigate — iar, pe viitor, funcțiunile de administratorĭ și de guarzĭ vor fi îndeplinite de ofițeriĭ combatanțĭ.

Pe de altă parte, intendențiĭ și comptabiliĭ se vor recruta de asemenea dintre combatanțĭ, cum se face în Franța.

Tesac

Febra tifoidă la școala militară

La școala de ofițerĭ din Capitală, bîntue cu furie febra tifoidă. Cea maĭ mare parte din elevĭĭ acesteĭ școale sînt bolnavĭ de febră tifoidă.

*

Zilnic spitalul se umple cu bolnavĭ noĭ. Ast-fel numaĭ erĭ s'aŭ prezentat mediculuĭ școaleĭ militare 83 de bolnavĭ. Din această cauză s'a suspendat exercițiul de infanterie și cavalerie din această școală, iar toțĭ eleviĭ rămașĭ sănătoșĭ aŭ fost reținuțĭ la școală pentru a fi supușĭ supravegthereĭ mediculuĭ.

*

Directorul școaleĭ a raportat cazul ministruluĭ de războĭ, care va delega pe inspectorul serviciuluĭ sanitar pentru a face o anchetă.

X.

Inaugurarea monumentuluĭ de la Războenĭ

— prin fir telegrafic de la trimisul special al „Adeveruluĭ" —

Uscațĭ, 27 Oct., ora 1 p. m.

Sosirea delegațiunilor

Azĭ dimineață aŭ sosit, venind cu trenul din capitală: studențiĭ și d-niĭ colonel Georgescu aghiotantul regeluĭ, Coloianu representantul Ateneuluĭ Romîn, Florescu representantul ligeĭ culturale. Studențiĭ ieșenĭ aŭ sosit aseară. Pe peron aŭ fost primițĭ cu toțiĭ de către prefectul județuluĭ și de către autoritățile civile și militare, precum și de presă.

Plecarea și drumul

La ora nouă dimineața fix, 4 omnibuse și 50 trăsurĭ aŭ plecat direct la Războenĭ. Drumul a fost bun pe tot parcursul. Pozițiunile de a lungul cărora duce șoseaua sînt admirabile și pline de poezie. E frig și fulgĭ abundențĭ de zăpadă cad pe pămînt. In drum săteniĭ din toate comunele prin carĭ și pe lîngă carĭ trecem, ne întîmpină cu steagurĭ și urale. La Uscațĭ ne ies în cale locuitoriĭ, copiiĭ sub conducerea învățătoruluĭ, iar în fruntea tuturor primarul călare. Uralele și chiotele de veselie nu maĭ contenesc.

La monăstire

Toată procesiunea descinde la monăstirea Războenĭ unde e întîmpinată de stareț, de călugărĭ și de domnul Ștefan Ioan, delegatul ministeruluĭ cultelor, care venise maĭ din vreme de la Roman.

S'a servit un dejun de 150 tacîmurĭ. Ca prim orator a luat cuvîntul dl. V. A. Ureche, care a ridicat un toast în sănătatea regeluĭ. Apoĭ a băut dl. general Rasti, reprezentantul ministeruluĭ de războiŭ pentru armată și dl. senator Beloescu de asemenea pentru armata romînă. Aŭ maĭ vorbit d-niĭ: Ștefan Ioan, Ureche și prefectul județuluĭ Neamțu.

Spre monument

După ce s'a oficiat în curtea monăstireĭ o panachidă, procesiunea a plecat la monumentul care e situat la o distanță de 2 kilometre depărtare de la monăstire. Coroanele aŭ fost trimese înainte. Citez pe cele maĭ importante: a regeluĭ, a ministeruluĭ cultelor, a Ateneuluĭ Romîn, a regimentuluĭ 15 dorobanțĭ etc. etc.

Procesiunea compusă din: cler, persoane oficiale și mulțime, a parcurs drumul pînă la monument în mijlocul aclamațiunilor entuziaste ale locuitorilor din satele învecinate, carĭ se înșiraseră de ambele părțĭ ale drumuluĭ.

Inaugurarea monumentuluĭ

Sosim la monument. Trupele înșirate în jurul acestuia prezintă armele.

Vorbește maĭ întîiŭ colonelul Michăescu, despre lupta de la Războenĭ, și făcînd apologia vitejieĭ romînești, sfîrșește strigînd: Trăiască regele și dinastia.

Aŭ maĭ vorbit d-niĭ V. A. Ureche, Ștefan Ioan, căpitan Popovicĭ inițiatorul monumentuluĭ, Coloianu, representantul Ateneuluĭ, Florescu, delegatul ligeĭ, Tamara membru în comitetul național studențesc, Danielopol, Malkasovicĭ studențĭ din Bucureștĭ și Vlădescu student din Iașĭ. In sfîrșit aŭ maĭ luat cuvîntul d-niĭ Filip directorul liceuluĭ din Piatra și Radu Rosetti, care prin discursul săŭ rostit în numele preseĭ a stîrnit un entuziasm general.

După discursurĭ aŭ defilat înaintea monumentuluĭ regimentul 15 dorobanțĭ „Războenĭ", escadronul 5 roșiorĭ și eleviĭ liceuluĭ.

Monumentul

Vălul a căzut și am putut vedea monumentul care se compune dintr'o coloană de granit înaltă de 4 metri. De asupra coloaneĭ vulturul romîn sfîșie în ghiare drapelul otoman.

Pe o parte a monumentuluĭ se citește inscripția:

„Acest mic semn comemorativ a fost dedicat in anul 1897 Octombrie 27, de corpul ofițerilor regimentuluĭ 15 Războenĭ, in semn de amintire mareluĭ domn.

„Micul monument va aminti etern Românilor pe marele Domn".

Pe partea opusă sînt gravate numele ofițerilor regimentuluĭ, iar pe altă parte se citește inscripția:

„Nemuritoruluĭ eroŭ și atlet al luĭ Christ, luĭ Ștefan cel mare, care la 26 Iulie 1476, in acest loc vitejește cu răpunerea viețeĭ a apărat neatărnarea Moldoveĭ și existența națieĭ romănești contra oștirilor musulmane comandate de Mahomed insuși.

După ce monumentul a fost sfințit, ne-am întors cu toțiĭ la Piatra-Neamțu.

Coresp.

Decorarea d-ruluĭ Rațiu

Tratativele dintre guvernul nostru și guvernul ungar pentru inapoiarea decorațieĭ luĭ Ieszenszky n'aŭ dat nicĭ un resultat.

După afirmările foilor oficioase ungurești și după discursul luĭ Banffy e aproape sigur că acea decorație nu va fi dată inapoĭ.

*

Regele pentru a forța pe Banffy să inapoeze decorația a spus guvernuluĭ să declare la Pesta că dacă nu se inapoiază decorația luĭ Ieszenszky, care i-a fost dată prin surprindere, atuncĭ, pentru a dovedi că acea decorație nu a fost dată de regele Romănieĭ ca o manifestație in contra lupteĭ pe care o duc frațiĭ noștriĭ in potriva Ungurilor, va decora și pe d. dr. Rațiu, șeful partiduluĭ național romăn cu Coroana Romînieĭ, ***tot in gradul de mare ofițer, care s'a dat și luĭ Ieszenszky.***

*

Dacă nicĭ după această declarație nu se va inapoia decorația luĭ Ieszenszky, se va publica decretul prin care se decorează dr. Rațiu.

Apelul d-ruluĭ V. Lucacĭ

D. dr. V. Lucaci, secretarul comitetului national de peste munti publica in Tribuna Poporuluĭ ***urmatorul apel:***

„Un popor numaĭ prin fapte se poate afirma, se poate valora. Timpul faptelor a sosit și pentru noĭ.

Frațĭ Romînĭ, carĭ avem la inimă programul partiduluĭ național, libertatea și independența noastră națională, să ne strîngem rîndurile, în fapte, în ființă, iar nu în cuvinte deșarte.

Laș e cel ce nu cutează a se pune la muncă, orĭ cît de greŭ și de primejdioasă s'ar arăta.

Dorința poporuluĭ romîn e că într'o conferință să-șĭ poată descoperi părerile și sentimentele sale asupra situațiuniĭ, asupra continuăreĭ lupteĭ noastre, asupra mijloacelor de întrebuințat.

Această conferință saŭ adunare națională nu maĭ poate întîrzia, vremea o reclamă imperios.

Și ne vom vedea iară unițĭ intre noĭ, și ne vor vedea iară frațiĭ și dușmaniĭ un singur corp cu un singur suflet, un singur program național și o direcție solidară spre realizarea luĭ. Și considerațiunĭ meschine, personale, să nu aibă loc între noĭ.

Cauza națională maĭ presus de toate!

Pe cîmpul de luptă, de lucrare, să ne grăbim cu toțiĭ".

In cercurile noastre politice se comentează foarte mult această războinică intrare în acțiune a d-ruluĭ V. Lucacĭ.

Purtarea guvernuluĭ unguresc după vizita regeluĭ la Pesta și atitudinea în chestia decorăreĭ luĭ Ieszenszky, se crede în cercurile politice, că aŭ motivat această acțiune care nu displace cercurilor noastre politice.

Ediția de seară

Telegrame

(Serviciul telegrafic al „Agențieĭ Romîne.)

Camera austriacă

Viena, 27 Octombre,—Camera Deputaților *D. Abramovicz, vice-președinte, revine asupra incidentelor ultimeĭ ședințe. Blamează pe deputațiĭ carĭ aŭ intrebuințat represiunĭ care vatămă principiuluĭ regimuluĭ parlamentar. Oratorul termină rugînd camera să facă ast-fel in cit să se îmbunătățească tonul discuțiunilor. Aplauze viĭ la dreapta, zgomot la stînga).*

Ședința continuă.

Viena, 27, Octombrie. *Camera deputaților,*— D. Hoffmanu și Wellendorf în numele germanilor-naționalĭ, Gross în numele germanilor-liberalĭ și Zeller în numele socialiștilor, protestează în contra ultimeĭ declarațiunĭ a ministruluĭ Bilinski dinaintea comisiuneĭ budgetare și zic că adoptarea compromisuluĭ provisoriu cu Ungaria pe basa articoluluĭ 14, ar implica violarea constituțieĭ.

Oratoriĭ atacă atitudinea președențieĭ în timpul ultimelor ședințe și zic că s'a violat regulamentul Camereĭ.

După o ședință secretă proclamată la ora 1 și 40 m. se reia ședința publică la 2 ore și $^1/_4$.

La ordinea zileĭ este discuția asupra punereĭ sub acuzație a ministeruluĭ, din cauza ordonanțelor privitoare la întrebuințarea limbeĭ oficiale în Boemia.

D-nu Funke ține un discurs lung care durează șase ore, în favoarea punereĭ sub acuzație, apoĭ ședința se ridică la opt ore și 40 m.

Viitoarea ședință se va ține Mercurĭ.

Sinucidere cu cărbunĭ

Paris, 27 Octombrie.—O sinucidere incincită cu cărbunĭ s'a petrecut la No. 25 din avenule Marceau. Fami-

---

FOIȚA ZIAR. „ADEVARUL"

No. 32

Jacques Vingtras

roman de

Jules Valles

Partea a doua

BACALAUREATUL

Anĭ de tinerețe

I

Pe drum

Mĭ-am părăsit locul de observație și am alergat unde era aer maĭ mult...

Am căzut pe o bancă de pe bulevard.

Veneam din provincie unde din zece inșĭ, cincĭ te cunosc.

Aci lumea trece cu sutele.

Aș fi putut totuși muri fără să fiŭ băgat de seamă de cine-va.

Pe bulevardul pe care mă aflam, mulțimea se preînoia mereŭ.

Era sîngele Parisuluĭ — care curgea la inimă.

Și eŭ eram perdut în vîrtejul acela ca un copil de patru anĭ părăsit pe vre'o piață.

Mĭ-e foame.

Să stric din baniĭ ce am?

Ce mă fac de'l cheltuesc pînă nu daŭ de Matusen?

Unde mă culc la noapte?

Dar mațele îmĭ chiorăe, simt fiorĭ prin trup.

Aide!...

Sorțiĭ sînt aruncațĭ.

Mă duc la un brutar și iaŭ o pîine mică de 5 banĭ din care mușc cu lăcomie ca un cîine.

Beaŭ și un pahar cu vin.

Ce vin bun, roșu!

Parcă am băut sînge!

Nicĭ odată nu am încercat așa senzație plăcută.

Adineaorĭ îmĭ venise în gînd să mă duc să'mĭ iaŭ cufărul să'l puĭ amanet, să'l vînz, ce oĭ putea, ca să mă întorc acasă...

Da, aia gîndisem cînd numaĭ puteam de foame.

Acum mă ridic drept în sus în fața torentuluĭ de oamenĭ...

Sînt ceasurile două.

N'am văzut pe Torchoneta.

Ce mă fac?

Intr'o străduță prin care am trecut, am văzut odăĭ cu noaptea, 30 de banĭ pe noapte.

Să mă duc oare acolo, la un loc cu ce e maĭ stricat, maĭ murdar?

Mirosea a vițiŭ și a crimă.

Ce să fac?

O să mă duc.

Dar mîine?...

Mîine voĭ rătăci prin oraș.

Incă un pahar de vin!

Cheltuesc zece banĭ, dar cîștig de o mie de francĭ curagiŭ.

Nu pot găsi pe Matusen.

Să bat aiurea?

Maĭ e aci Royani.

A venit să facă dreptul.

Mă duc la facultate.

Am ajuns.

Incep și cu studențiĭ ce am făcut cu negustoresele de poame.

Alerg după fie-care care mi se pare că e Royani.

Sînt tare obosit din pricina paltonuluĭ, cu care am venit noaptea în diligență și pe care îl port mereŭ în spinare. Il iaŭ pe mînă.

Am un palton galben, urît.

Parcă ar suferi de colicĭ.

Toțĭ se uită la el.

Cred că vreaŭ să'l vînd.

Tineriĭ se întorc cu groază încolo.

Negustoriĭ de haine vechĭ se apropie.

Il pipăe nasturiĭ, pipăe ștofa, dar nu'mĭ dă nicĭ unul vre'un preț pe el.

Se duc toțĭ.

Și e greŭ!...

Și mĭ-e tot foame și sete... Ce am mîncat?...

Și nu daŭ nicĭ de Matusen nicĭ de Royani.

Intru în curtea școleĭ.

Caut.

Nimic!

Nu daŭ de nicĭ un cunoscut!

Sălile se golesc.

Eleviĭ se depărtează; profesoriĭ se retrag.

Pe scară, în curte, peste tot toțĭ m'aŭ văzut numaĭ pe mine și paltonul meŭ galben.

Portarul m'a observat și în momentul cînd încuia poarta, se uită la mine cu curiozitate, și îmĭ pare chiar că se uita cu bunătate.

Trebue să fi văzut el mulțĭ sfioșĭ și săracĭ de cînd se află acolo.

Poate că el mĭ-ar fi dat vre'o deslușire.

Nu cutez însă să'l întreb.

Mă întorc încolo fluerînd ca un om care și-a dus cîinele la plimbare orĭ care își așteaptă iubita și care și-a luat pe mînă un palton galben pentru că îĭ place luĭ culoarea aceasta.

Poarta se închide în urma mea.

S'a sfîrșit.

N'am aflat nimic.

Mă voĭ culca pe stradă saŭ la paturile de 30 banĭ.

Arăt pumnul caseĭ închise care nu mĭ-a spus unde să-mĭ găsesc prieteniĭ la carĭ așĭ putea cere sălaș și sfaturĭ.

De ce nu am vorbit cu portarul care părea om bun?

Ce fricos sînt!

Ah! de ce nu ese afară!

Ese.

Mă duc la el cu curaj.

Il întreb...

Mă învață să mă duc să întreb pe secretar, d. Rebul.

Intră cu mine în curte și îmĭ arată scara pe unde să mă duc.

D. Rebul îmĭ deschide singur ușa.

— Ce doreștĭ? Biuroul e închis.

Es.

Portarul îmĭ spuse că va cerceta el registrele.

Intrăm în sala secretariatuluĭ.

Căutăm la R.

Ro... Ro... Royani (Benoit) str. Vaugirard No. 4.

Mulțumesc portaruluĭ.

Plec.

Hotel Lisabona

No. 4 str. Vaugirard... Hotel Lisabona. E în colțul strădeĭ Monsieur le-Prince.

Intreb de d. Royani.

— Nu e aicĭ. Ce pofteștĭ? Eștĭ de la Nantes?

— Nu, dar am fost în colegiŭ cu el.

— N'aĭ fost la Nantes?... Pe d. Matusen îl cunoștĭ?

— Da.

Il spuĭ portăreseĭ cu care vorbesc istoria mea.

Tocmaĭ după Matusen alerg de la cincĭ de dimineața.

— Ala e ciudat răŭ! Stă sus lîngă d. Royani. N'are nicĭ un ban... „scrie".

— E acasă?

— Nu. Vine la vremea meseĭ sigur!

Și într'adevăr că îl și văd...

— Tu eștĭ!

— Matusen!

— Vingtras!

Ne aruncăm unul în brațele altuia.

Ne îmbrățișăm și stăm îmbrățișațĭ.

Nu'mĭ vine să mă desfac de teamă să nu par prea puțin mișcat.

Aștept să înceapă el.

Parcă am fi doĭ luptătorĭ.

Eŭ cred că a trecut vreme destulă.. dar Matusen tot mă ține îmbrățișat.

In sfîrșit îmĭ dă drumul.

Mă întrebă cum și ce fel.

Il spuĭ cum am umblat după Torchenetta.

— Numaĭ e nicĭ o Torchonettă. Cea pe care o iubesc, acum o chiamă Angelina.

(Va urma)

lia Dreyfus compusă din tată, mamă și treĭ fetițe, s'a găsit asfixiațĭ. Dreyfus avea un biuroŭ de afacerĭ. Se pare că ar fi un văr al ex-căpitanuluĭ Dreyfus.

Noŭ corp de armată

Paris, 27 Octombrie.—Camera a adoptat fără discuțiune proiectul privitor la dedublarea corpuluĭ al 6-lea de armată, precum și convențiunea pentru serviciile maritime și poștale cu Algeria și Tunis. Apoĭ a adoptat maĭ multe capitole ale ministeruluĭ de interne.

Procesul luĭ Crispi

Roma, 27 Octombrie. — Curtea de casație a discutat recursul d-nuluĭ Crispi în contra sentințeĭ secțiuneĭ curțiĭ de apel din Bologna, și privitoare la necompetința autorităților judiciare pentru a procede în contra d-luĭ Crispi. — Curtea de casație a dat o sentință declarînd necompetința autorităților judiciare ordinare și casînd ast-fel fără apel, sentința secțiuneĭ de acusațiune din Bologna.

Conflictul sîrbo-bulgar

Belgrad, 27 Octombrie. — Cercurile politice competinte, taxează de născocire tendențioasă știrea care zice că Serbia ar avea de gînd să provoace o hărțuială în Macedonia. — Dovada este grațioasa telegramă trimeasă de Sultan d-luĭ Giorgevicĭ.

Belgrad, 27 Octombrie. — Regele a conferit conteluĭ Murawiev ordinul Vulturuluĭ alb.

Goluchowsky în Italia

Monza, 27 Octombrie. — O vînătoare de fasanĭ la care a asistat și regele Humbert s'a organizat în onoarea conteluĭ Goluchowski.

Contele Goluchowski a plecat la 10 ore 15 minute seara la Viena, după ce și-a luat rămas bun în mod grațios de la mm. ll.

D. di Rudini, Viscorti Venosta și Nigra aŭ însoțit pe contele Goluchowski pînă la Milan.

Răscoală în Brazilia

Rio-de-Janeiro, 27 Octombrie.—O bandă a pătruns în statul Espirito Santo și a nădvălit o colonie locuită de italienĭ. Sînt 6 morțĭ și 2 rănițĭ. Legațiunea italiană a reclamat măsurĭ imediate de protecțiune.

Pacea Turco-Greacă

Constantinopol, 27 Octombrie.—14 clause ale tratatuluĭ de pace s'aŭ regulat; aŭ maĭ rămas în suspensie încă 4, adică: Cestiunile de amănunte în privința modificărilor de adus capitulațiunilor, indemnitățile de acordat particularilor, de oare-ce greciĭ refuză să acorde maximul fixat; cererea grecilor carĭ pretind ca indemnitățile să se fixeze de o comisiune, din care să facă parte maĭ mulțĭ delegațĭ grecĭ; libera emigrațiune din teritoarele retrocedate.

Se speră să se ajungă la o învoială asupra tutulor punctelor, afară de cel d'întîiŭ.

Atena, 27 Octombrie. — S'a semnat protocolul în privința întoarcereĭ Tesalienilor. Peste 16,000 de refugiațĭ s'aŭ și întors.

Ultime informațiunĭ

Raportul oficial al consiliuluĭ superior sanitar arată că în Capitală aŭ fost în zilele de 24—26 Octombrie 14 cazurĭ de febră tifoidă.

D. dr. Asachy a fost numit medic la secțiunea chirurgicală a spitaluluĭ Filantropia în locul d-luĭ dr. Leonte, trecut la spitalul Brîncovenesc,

D. dr. Șuțu a fost numit profesor la clinica mentală de la Mărcuța.

La 3 Noembrie se va ține la eforia spitalelor un concurs pentru 6 locurĭ de medic secundar.

S'aŭ înscris pînă acum 13 candidațĭ.

Membriĭ curțeĭ de casație s'aŭ întrunit erĭ în secțiĭ unite pentru a discuta proectul de reformă al magistratureĭ.

Discuțiile aŭ fost foarte aprinse și multe părțĭ din proectul d-luĭ Djuvara aŭ fost combătute de majoritatea membrilor curțeĭ de casație.

Asearä aŭ sosit în Capitală d-niĭ miniștri Brătianu și Ferichide, cel d'întîĭ de la Predeal, cel de-al doilea de la Galațĭ.

La 3 Noembrie se va ține un concurs pentru farmaciștiĭ interni la Eforie.

Sînt 51 de candidațĭ pentru 28 de locurĭ.

D. Sturdza, președintele consiliuluĭ de miniștri, a plecat aseară la Sinaia.

D. A. D. Holban, membru influent al clubuluĭ conservator din Iașĭ, a sosit în Capitală.

D-sa va supune comitetuluĭ executiv al partiduluĭ maĭ multe cererĭ ale clubuluĭ conservator din Iașĭ.

„Agenția Romînă" ne anunță din Sigmaringen cu data de 27. că principele Ferdinand al Romînieĭ a plecat la Lugano.

In cercurile înalte judiciare circulă zgomotul că între Curtea de Casație și Curtea de compturĭ s'ar fi născut marĭ neînțelegerĭ.

Ambele autorităță s'aŭ adresat miniștrilor respectivĭ cerînd intervenirea lor. D. Djuvara va supune cazul consiliuluĭ de miniștri.

Astă-zĭ, la orele 2, a avut loc, la cimitirul sfînta Vinerĭ, înmormîntarea d-luĭ Macri, tatăl confrateluĭ nostru P. Macri.

Cortegiul funebru a plecat de la locuința decedatuluĭ, calea Moșilor No. 261.

Sesiunea ordinară a consiliuluĭ județean din Vasluĭ a fost prelungită cu 15 zile.

La cimitirul evreesc din capitală s'a întîmplat alaltă-erĭ un scandal urmat de bătae.

Cu ocazia uneĭ înmormîntărĭ evreeștĭ, maĭ mulțĭ băețĭ de la chiristigiĭ și ferăriĭ de lîngă soseaua Kiseleff aŭ sărit asupra evreilor și i-aŭ bătut în modul cel maĭ crunt.

Evreiĭ s'aŭ plîns parchetuluĭ.

La alegerile comunale din Tulcea aŭ fost aleșĭ d-niĭ Ion N. Done, D. Cioltan, Stef. Ionescu, V. D. Avramescu, Petre Ivanciu și N. G. Lazaroff.

Prințul Gr. Sturdza, a sosit erĭ în Capitală.

D-sa s'a pus imediat în relațiunĭ cu o parte din creditoriĭ fiuluĭ săŭ Sturdza-Pavelescu pentru a achita toate datoriile acestuia.

D. Gr. Dianu, directorul general al penitenciarelor, pleacă mîine în inspecție în Moldova.

D-sa va vizita maĭ multe penitenciare, încheind ast-fel inspecțiile din anul acesta.

D. Rosenbaum ne roagă să arătăm, că d-sa n'a fost declarat în stare de faliment, dar că a încetat plățile și că e pe cale să se învoiască cu creditoriĭ săĭ.

Conflictul între parchet și direcția generală a penitenciarelor a fost cu desăvîrșire aplanat.

D. Djuvara, care a cetit procesul verbal făcut de d. Dianu cu privire la inspecțiile de la Văcăreștĭ, a declarat că membriĭ parchetuluĭ aŭ lucrat precipitat și că le va face observațiunĭ.

Procesul Circuluĭ Sidoli

Zilele acestea va apare înaintea tribunaluluĭ secția comercială, un frumos proces, între coereziĭ defunctuluĭ Theodor Sidoli și d. Langer noul director de circ.

*

Iată cauza care a dat naștere acestuĭ proces: D-na Sidoli a închiriat localul circuluĭ din Bucureștĭ d-luĭ Langer pe timpul Stagiuneĭ de iarnă cu prețul de 7,000 leĭ. Această închiriere s'a efectuat fără știința celor l'alțĭ coerezĭ și fără autorizația consiliuluĭ de familie. In urmă se prezintă la d. Cezar Sidoli, directorul Circuluĭ Schumann, care îĭ oferă 36,000 leĭ pentru stagiune. D. Sidoli ne știind că localul din Bucureștĭ este deja închiriat, intră în tratative de închiriare cu d. Schumann; în urmă însă aflînd cum că localul a fost deja închiriat de către d-na Sidoli a trimis pe doĭ din moștenitorĭ în Bucureștĭ spre a opri intrarea circuluĭ Langer în localul lor și în acelaș timp a dat în judecată pe d-na Sidoli, care a închiriat localul fără consimțimîntul tutulor moștenitorilor.

*

Circul Langer însă sosise în capitală înaintea trimișilor luĭ Sidoli, decĭ ocupase localul circuluĭ, cum era și în drept. Acum însă d. Franzini Sidoli și d. Strakay, carĭ aŭ sosit din partea d-luĭ Cezar Sidoli, aŭ oprit de a se juca în localul lor și în același timp aŭ cerut tribunaluluĭ evacuarea de urgență a localuluĭ.

Fil.

Excrocarea uneĭ polițĭ prin tortură

In ziua de 27 a. c., pe la orele 6 dimineața, s'a petrecut în Vîrciorova un fapt aproape fără pereche. Individul Constantin Stroe invită la el pe concetățeanul săŭ Ioan Șarpe, sub cuvînt că avea să 'ĭ comunice oare-carĭ afacerĭ. Acesta, nebănuind nimic, se și înființă dis-de-dimineață acasă la Stroe.

•

Negăsindu-'l acasă, Șarpe voi să plece; nevasta luĭ Stroe însă stărui să maĭ aștepte, căcĭ soțu'ĭ are să se întoarcă îndată. In adevăr, nu trecu mult și Stroe, însoțit de un individ Bălănescu, se arătă în pragul ușeĭ. Ambiĭ indivizĭ eraŭ înarmațĭ, cel d'întîĭ cu o pușcă, iar cel de al doilea cu un cuțit.

•

Cum intrară în casă, Stroe și cu Bălănescu se năpustesc asupra luĭ Șarpe și trîntindu'l la pămînt, încep să-'l tortureze In urmă, Stroe îĭ întinde o poliță de 200 leĭ, spunîndu-ĭ să o iscălească, căcĭ de nu îĭ zboară creerul. Nenorocitul om se opuse un moment, spunînd că nu datorește nimănuĭ nimic; văzînd însă că ceĭ doĭ călăĭ încep din noŭ să-'l tortureze și să-'l amenințe cu moartea, se supuse și iscăli polița.

După comiterea acestuĭ fapt, victima fu lăsată în pace, iar indiviziĭ dispărură. Inștiințîndu-se parchetul, cercetările la fața loculuĭ începură. Bălănescu a fost arestat acasă la dînsul; cît despre Stroe, care este înșurat, nu i s'a dat încă de urmă.

Faptul se ancheteazä încă.

D. Ștefănescu, directorul BănceĭNaționale, a spus unuĭ prieten că Banca generală va începe să funcționeze la 15 Noembrie și că director general al aceste băncĭ va fi d. E. Costinescu, care în momentul cînd va începe funcționarea acesteĭ instituțiunĭ își va da demisia de la Banca Națională.

Cenzor la Banca Națională, în locul d-luĭ Costinescu, va fi ales d. Ștefănescu.

D. Teodor Ștefănescu a maĭ fost întrebat de un fost elev al săŭ, cum se face că la Banca Generală aŭ fost primițĭ atît de puținĭ diplomațĭ de aĭ școaleĭ noastre de comerț? D-sa a răspuns că șefiĭ de serviciŭ la această Bancă sînt trimeșĭ din Berlin, de aceea a fost nevoe să se angajeze funcționarĭ evreĭ carĭ aŭ făcut practică prin case de comerț, carĭ știŭ bine nemțește și carĭ decĭ se vor putea înțelege cu șefiĭ de serviciŭ.

Inaugurarea monumentuluĭ de la Rezboenĭ

(Prin poștă de la trim. spec. al Adevĕruluĭ)

Pentru a complecta darea de seamă a inaugurăreĭ monumentuluĭ de la Războenĭ, vă maĭ trimet următoarele amănunte:

Monumentul s'a ridicat din inițiativa d-lor căpitanĭ I. Popovicĭ, I. Neamțu și V. V. Teodorel, sprijinițĭ fiind de comandantul regimentuluĭ, d. colonel Giosanu, precum și de întreg corpul ofițeresc al regimentuluĭ *Războenĭ*. Iată numele acestor mărĭ moșĭ ostenĭ:

Lt.-colonel D. Mihaescu.

Majorĭ: Dimitriu Vasile, Atanasiu Theodor.

Căpitaniĭ: Antoniu Neculaĭ, Horea Ioanu, Stubei Gavril, Visinat D-tric, Giovani Adolf, Belyan Ioan, Manolescu Mladianu, Calmuschi Alex., Capeleanu Mircea, Nadejde C-tin, dr. Halunga Mihail, a-stratori cl. I Vardala Alexandru, Grintescu Grigore.

Locotenentiĭ: Dornescu Mihail, Calmuschi Grigore, Rusu Neculaĭ, Meleca Gh., Papastopol Agatocles, Efstatiade Vasile, Leca Alexandru, Davidescu Iuliu.

Sub-locotenentiĭ: Cesar Mihail, Ionescu C-tin, Jipa Gheorghe, Mihail Neculaĭ si Maxim Vasile.

•

Pe fața principală a monumentuluĭ se află următoarea inscripție:

Sub-Președenția de onoare a vechiuluĭ profesor universitar și vice-președinte al Senatuluĭ **D-luĭ V. A. Ureche.**

Ofițeriĭ regimentuluĭ 15 Războenĭ aŭ ridicat acest mic monument în al XXXI-lea an de domnie a regeluĭ Carol I-iŭ Cuceritorul Plevneĭ și a regineĭ Elisabeta.

Fiind consilierĭ aĭ tronuluĭ:

D-niĭ Dimitrie A. Sturdza președinte și ministru de externe. Anton Stolojan, general Berendeĭ, Mihail Ferichide, Spiru Haret, Gheorghe Cantacuzino, Alexandru Djuvara și Ionel I. Brătianu.

S'aŭ așezat în acest loc cu învoirea d-lor epitropĭ aĭ eforieĭ spitalelor sf. Spiridon din Iașĭ, d-niĭ Gh. M. Sendrea. Gr M. Macri și d. Botez.

Prefect al județuluĭ fiind N. N. Albu.

In partea opusă a monumentuluĭ se află numele ofițerilor, carĭ aŭ contribuit la ridicarea sa.

Monumentul datorit d-luĭ Hegel, a costat 3000 de leĭ, și e lucrat în piatră de Tarcăŭ.

Parada militară a fost făcută de 400 de dorobanțĭ cu schimbul, concentrațĭ pentru acest scop, precum și de un escadron de roșiorĭ.

Serviciul religios a fost oficiat de starețul mănăstireĭ Neamțu, care, singur din toată țara, are dreqtul să slujească cu mitra pe cap, ca un arhiereŭ. A fost azistat de preoțiĭ, călugăriĭ și călugărițele, din mănăstirile învecinate.

•

Iată acum și coroanele care aŭ fost depuse, cu inscripția lor:

•

Liga: *Memorieĭ Eroilor de la Războenĭ*, Studențiĭ universitarĭ din Iașĭ: *Eroilor de la Războenĭ, omagiŭ și admirație*, Clerul județuluĭ Neamț: *Mareluĭ Domn Ștefan cel Mare, recunoștință*, Palatul: *1476-1897*, Epitropia caseĭ Sf. Spiridon: *Eroilor căzuțĭ la Războenĭ*, Ministerul Instrucțiuneĭ Pubĭice și al Cultelor: *Omagiĭ la monumentul comemorativ de la Valea-Albă*, Academia Romînă: *Memorieĭ luĭ Ștefan cel Mare*, Liceul real Petru Rareș, din Piatra N: *Eroilor de la Războenĭ*. **Comuna Vînătoriĭ Neamț: Fraților de arme, căzuțĭ la Războenĭ**, Com. Piatra: *Mareluĭ Domn, Stefan Vodă, venerațiune*, Ateneul Romîn: *Memorieĭ luĭ Stefan cel Mare*, Județul Neamțu: *Luptătorilor de la Războenĭ, eternă amintire.*

•

Comuna lîngă care s'a dat memorabila luptă, purtînd un nume foarte prosaic, *Uscațiĭ*, maĭ mulțĭ fruntașĭ din jud. Neamțu, avînd în fruntea lor pe d. V. A. Urechia, aŭ hotărît să intervie pe lîngă ceĭ în drept, spre a schimba numele aceleĭ comune în *Răsboenĭ*.

•

Nu pot sfîrși, fără a aduce mulțumirile mele cele maĭ călduroase harniculuĭ prefect al județuluĭ, d-nu Nicu Albu, precum și subalternilor săĭ, d-luĭ Mătăsaru, directorul prefectureĭ și d-luĭ Doicescu, polițaiul orașuluĭ, carĭ aŭ arătat representanților preseĭ o bună-voință neobicinuită.

Corespondent.

Bașbujuciĭle de la poliție

A ajuns arestul poliţieĭ Capitaleĭ un adevărat scandal. De cîte orĭ trecĭ prin fața poliției, eștĭ silit să te oprește și, coprins de fiorĭ, să ascultĭ sbieretele disperate ale acelor nenorocițĭ carĭ, vinovațĭ saŭ nu, sînt aruncațĭ de-a-valma în închisoare. Bănuițiĭ și cu aceĭ pe carĭ sbiriĭ poliției aŭ urĭ personale sînt pușĭ împreună cu asasiniĭ și pungașiĭ. Și, dacă se întîmplă să le cadă în ghiară vre-o persoană pe care nu cutează să pună mîna, atuncĭ, în schimbul uneĭ porțiunĭ întregĭ de hrană saŭ altă făgăduință făcută unuia dintre arestanțĭ, bătaia, pe care dînșiĭ nu cutează să o aplice, o aplică pungașiĭ, pe cînd sbiriĭ staŭ și privesc printr'o gaură practicată în ușă, cum victima cade în nesimțire sub loviturile primite.

•

Arestul polițieĭ e situat în etajul de jos, cu ferestrele la stradă, în partea dinspre postul corpuluĭ de jandarmĭ. Nu se întîmplă odată că trăsura prefectuluĭ să între saŭ să iasă din curtea prefectureĭ fără ca 20—30 arestanțĭ să nu se repeaza la ferestre, strigînd: ajutor!

Iată cum se petrec lucrurile: maĭ întîĭ e cunoscut faptul că un arestant nu poate fi deținut în arestul polițieĭ maĭ mult de 24 ore și în aceste 24 ore trebue să i se dea ca hrană o pîine de 1 kl. și de 10 banĭ măsline saŭ brînză. In timpul acestor 24 de ore poliția obligată să ancheteze cazul și, dacă nu se găsește vr'o culpabilitate asupra deținutuluĭ, el trebue pus în libertate saŭ, în cazul contrar, trebue să fie înaintat parchetuluĭ. Eĭ bine, nicĭ una din aceste regule nu se respectă de aceștĭ indivizĭ lipsițĭ de orĭ-ce bun simț.

•

Pe lîngă că în acel arest diferițiĭ indivizĭ staŭ deținuțĭ și cîte două săptămînĭ, apoĭ nu li se dă cu zilele hrana necesară. Mizerabila porțiune care trebue să se servească unuĭ singur individ pe timp de 24 ore, se împarte la 4 inșĭ și pe de-asupra nenorociții maĭ sînt pe rînd condușĭ într'o celulă alăturĭ de arest, de unde nu poțĭ auzi alt de cît gemăte sfîșietoare și, cînd individul este iarășĭ condus în arest, atuncĭ numaĭ se poate vedea starea în care a fost torturat. Iată dar cauza adevărată pentru care uniĭ arestanțĭ sînt deținuțĭ cîte 2 săptămînĭ: pentru ca în timpul acesta să dispară orĭ-ce urmă de pe corpul pacientuluĭ.

At ragem atențiunea d-luĭ ministru de interne asupra acestor brute care'șĭ înțeleg atît de răŭ meseria și cerem să se pue odată capăt tuturor bașbujuciilor de la poliție.

Ruy.

Furtul de la D. Iulian

Iohan Vasilovshi, autorul furtuluĭ de la d. Iulian, pentru ca să scape minuțioaselor cercetărĭ ale polițieĭ din Lemberg, a declarat că bijuteriile cele maĭ de valoare aŭ fost luate de către tovarășiĭ seĭ cu care a comis spargerea.

Poliția din Lemberg a închis într'aceiașĭ celulă cu Vasilovschi pe un agent al polițieĭ de acolo, anume Miecyslov Prestrelschy, care prefăcîndu-se că și el e pungaș, a legat în scurt timp prietenie cu Vasilovschi, căruia i-a destăinuit că are mijlocul de evadare și că, de îndată ce va evada, are în vedere să comită un furt însemnat de banĭ, cu carĭ banĭ apoĭ va trece în America unde va trăi liniștĭ. și fără să aibă nevoie de a maĭ muncĭ.

•

Vasilovschi, încrezîndu-se în acest noŭ prieten care își juca rolul în perfecție, se asociază ideilor luĭ și începe să mărturisească cum a comis furtul. El declară, printre altele, că, dacă în timpul cînd efectua spargerea ar fi fost surprins de stăpînul săŭ, acesta l'ar fi înpușcat cu un revolver ce-l poartă în tot-d'a-una asupra'șĭ. El a maĭ declarat că nu are nicĭ un complice și că bijuteriile cele maĭ de valoare sînt puse într'un pahar și îngropate în satul Ostrov-Tuliglony din Transilvania, unde și-a lăsat și un cufăr cu haine la locuitorul Branislav Craikovshi.

•

Agentul Prestrelschy punînd în curent cu toate acestea pe șefiĭ săĭ, Vasilovschy a fost chemat din noŭ la interogator. Văzînd însă perzistența acestuia în a nega, poliția din Lemberg a însărcinat un agent carĭ împreună cu comisarul nostru Gaspard Goränescu, s'a dus în satul Ostrov, unde după maĭ multe săpăturĭ a descoperit la o adîncime de o jumătate de metru bijuteriile îngropate ast-fel după cum declarase în celulă închipuituluĭ săŭ tovarăș. Asemenea s'a găsit și cufărul cu hainele la locuitorul Craikovschi. Obiectele găsite aŭ fost remise d-luĭ Iulian.

Grigri.

Interview cu Generalul Berendeiŭ

Un delegat al comitetuluĭ aurelianist publică în „Drapelul" un interview cu ministrul de războiŭ, privitor la noua lege de recrutare și din care extragem următoarele:

— Am publicat proiectul din vreme, a început d. ministru, tocmaĭ pentru ca lumea să poată lua cunoștință de el, și presa să aibă vreme a-l discuta în toată libertatea. Din pricină că proiectele de lege ale miniștrilor eraŭ în deobște supuse unor criticĭ parțiale și pasionate, maĭ în tot-d'auna sub toate guvernele, ele se țineaŭ ascunse. Dar orĭ-ce desavantaj ar prezenta pornirile parțiale ale unora, eŭ cred că e maĭ bine să se dea proiectelor de lege cea maĭ întinsă publicitate, cu mult înainte de prezentarea lor Corpurilor legiuitoare.

Așa am și făcut cu proiectul meŭ.

Cu privire la lungimea termenuluĭ de serviciŭ, ministrul de războiŭ a declarat următoarele:

Dacă am lungit termenul de rezervă pînă la 36 de anĭ de la 30, și termenul de miliție pînă la 50 de anĭ, pricina este că în alte țărĭ de mult s'aŭ lungit aceste termene și s'aŭ sporit numărul contingentelor chemate sub arme în timp de războiŭ.

Iată pilde: In Franța și în Germania se pot chema sub drapel 13 contingente, în Bulgaria și în Serbia maĭ multe chiar, în Muntenegru termenul de serviciŭ a fost împins pînă la 55 de anĭ. In toate țările, marĭ și micĭ, regimentele aŭ efective de minimum 4000 de oamenĭ prin chemarea sub arme a cît maĭ multe contingente. Bulgaria, țară mult maĭ mică de cît a noastră, poate pune pe un picior de războiŭ 300 de miĭ de oamenĭ bine pregătițĭ.

Daŭ pilda Bulgarieĭ pentru că se învecinează cu noĭ și pentru că e o țară trăind exact sub aceleașĭ împrejurărĭ economice ca și noĭ.

Noĭ nu putem chema sub drapel de cît nouă contingente, așa că regimentele noastre n'aŭ de cît un efectiv de 2000—3000 de oamenĭ.

Se impunea decĭ să facem în această privință ceea ce aŭ făcut toate statele, și de aceea prin noua lege se prevede chemarea sub arme a 15 contingente în loc de 9, cum este astăzĭ.

— Dar cu milițiile?

— Milițiile aŭ fost sporite și ele prin lungirea termenuluĭ de serviciŭ și pregătirea lor se va face prin concentrărĭ de o lună la fie-care doĭ anĭ, pe următoarele legitime motive:

In caz de războĭ, cele patru corpurĭ ale armateĭ noastre pot, la un moment dat, fi toate la frontieră saŭ peste frontieră. Cum rămîn atuncĭ fortificațiile? Cine va păzi liniștea în interiorul țăreĭ pe timpurile așa de grele ale unuĭ războĭ?

Dacă am păstra legea veche, cel puțin un corp de armată ar fi complect imobilizat din pricina de maĭ sus, ceea ce-ar slăbi considerabil puterea de apărare a țăreĭ; ba chiar ar compromite-o în mod serios. De aceea e nevoe să formăm corpurĭ sedatare, fie pentru paza fortificațiilor, fie pentru paza și serviciul garnizoanelor.

A lua din rezervă efective necesare pentru formarea acestor corpurĭ, ar fi să cădem iar în impasul de astă-zĭ, adică să slăbim în mod considerabil armata activă.

MICA PUBLICITATE

Pe zi ce trece se dovedește utilitatea acestuĭ gen de publicitate introdus de Adevĕrul.

Cine caută slujbașĭ, cine umblă după un post, cine are de vîndut, de închiriat saŭ de împrumutat, poate foarte lesne să facă cunoscută cererea saŭ oferta sa prin Mica publicitate *din* Adevĕrul, *unde un anunciŭ de 100 litere publicat odată costă numaĭ 50 banĭ.*

Mica publicitate *figurează în* Adevĕrul *numaĭ de 2 orĭ pe săptămînă „Joia" și „Duminica".*

Cererile pentru inserțiunĭ sub această rubrică se primesc numaĭ pînă „Marțĭ" și „Vinerĭ" orele 6 seara.

Crime, Delicte, Accidente

Din Capitală

In cîrciuma luĭ Vasile Popescu din str. Bucur 21, a încetat aseară subit din viață un evreŭ anume Samoil Braunstein din calea Șerban Vodă, 107.

Din ordinul procuroruluĭ, cadavrul a fost transportat la morgă spre a se constata cauza aceste morțĭ subite.

Din Țară

In gara Ploeștĭ s'a întîmplat erĭ un accident nenorocit. O mașină, care manevra în acea gară, a călcat pe lucrătorul Dumitru Iliescu și l'a tăiat în bucățĭ.

Mașina era condusă de mecanicul I. Dumitrescu.

Parchetul de Prahova, fiind imediat sesizat, a constatat că mecanicul n'a dat semnalul cuvenit, așa că accidentul se datorește neglijențeĭ luĭ.

Mecanicul I. Dumitrescu a fost dat în judecată pentru omucidere din neglijență.

ECOURĬ

Aflăm cu plăcere că d. Ioan Costinescu, doctor în medicină al facultățeĭ din Paris, și fiŭ al d-luĭ Emil Costinescu, a trecut cu cea maĭ mare distincțiune examenul de liberă practică și a fost viŭ felicitat de juriul examinator compus din d-niĭ dr. Babeș, Buicliu și Teodori.

D. J. E. Ionescu fostul conducător al magazinuluĭ de încălțăminte al d-luĭ Lupan a luat direcția atelieruluĭ și magazinuluĭ de încălțăminte *Reis* din calea Victorieĭ 30 pe care îl conduce cu mult gust și pricepere.

10

D. W. Hertz, fostul asociat al magazinuluĭ „Patru Sezoane" a avut nimerita ideie de a deschide și în capitală un magazin special cu *articole de mode pentru bărbațĭ* în conformitatea celor din străinătate; sub firma *Old England, calea Victorieĭ 94*, vis-a-vis de palatul regal, asortat numaĭ cu mărfurĭ englezeștĭ și franțuzeștĭ.

517

Ni se comunică cum că cunoscuta *fabrică de tîmplărie mecanică cu aburĭ* a d-lor *L, et. S. Rosanu* din str. Popa-Nan prelungită, a fost medaliată la Expoziția Internațională *du Progrès* din Paris anul 1897, cu diploma *Grand Prix*, medaille d'or et crois insigne, pentru lucrărĭ artistice.

Felicităm pe d-niĭ L. et S. Rosanu pentru onoarea ce fac industrieĭ Romîne.

506

GRATIS

De oare-ce de la uniĭ depozitarĭ din provincie am primit telegrafic știrea că „Adevĕrul" de la 15 Octombrie care conține cele patru foițe cu începutul romanuluĭ „Ucigașul misterios" este complect epuizat, pentru a satisface publicul cititor am luat repede dispozițiunĭ ca să se reproducă coprinsul acelor foițe într'o fascicolă de 32 pagini.

Ver-cine dorește decĭ să cunoască începutul senzaționaluluĭ roman *Ucigașul misterios* poate obține numita fascicolă gratis de la administrația *Adevĕruluĭ* precum și de la toțĭ vînzătoriĭ și depozitariĭ de ziare din Capitală și provincie.

Cerețĭ decĭ gratis fascicola cu *Ucigașul misterios!*

DEPLASARĬ

27 Octombrie

Hotel Continental: Leon Harveu, voiajor, Bruxelles. A. V. I ben, voiajor, Paris. Colonel Veresco, militar, Craiova. Brezeanu, advocat, Ploeștĭ. Gig tu, colonel, Craiova. Al. Pocleanu, deputat, Buzăŭ.

Hotel Boulevard: D. Gheorghiade, prop., Galațĭ. Kelmer, director Brăila. H. Rupe, comersant, Amsterdam. Warehtl r, director, Buzău.

Hotel Frascati: S-ljm n, agent, Constantino ol Za-firescu, proprietar, Brăila. Costică M ...ra ... pe-tor, F ...anĭ. Milo, prop., Fal i enl. Dabija, locotenent, agl. Hijpoli a Villats, mecanic, Paris.

Hotel Englis: I. Bellu, prop., Urlațĭ. S. O e. zeanu, farmacist, Urlațĭ D. Ildescu, prop., Urlațĭ. Bucurescu, ... pi an, Constanța.

Hotel Paris: Locot. Corodianu, militar, Te cuci.

Hotel Kiriazi: G. Ionescu, inginer, Moineștĭ. Mărgăritopol, prop., Giurgiu. D-na Milona, prop., Galațĭ. Caravias, prop., Mizil. P. Ca opulos, comersant, Călărașĭ. D. Constantinidis, comers., Călărașĭ. Slobozeanu, prof., Birlad. S. Pavelescu, fotograf, Călărașĭ. P. Pet escu, senator, T.-Veste.

Hotel de France: D na Ionescu, proprietară, Ploeștĭ. Zucher, comer., Brăila. F. . Loatr, prop. Brașov. S. Pik, prop., Constanța. Gumvald, prop., Constanța.

Hotel Regal: Steriaof, locotenent, Ploeștĭ. Epurescu, deputat, Giurgiu. Georgescu, comers., Brăila. aul Raznea, architect, T.-Severin. C-tinescu, comers, T.-Severin.

Hotel Union: Caravia, prop., T.-Măgurele. C. Vlaiciu, deputat, Bacău. Caligari, deputat, H și G eorghiu, medic, Craiova. Roșeanu, căpitan, I și Constantinescu, căpitan, Ploeștĭ.

Hotel Bristol: Penkas, comers. Craiova. Co ..., in iner. Brăila. Se libe, voiajor, Chemnitz. H ..., prop., Rusciuk. Berger, comers., Sinaia. Lange ..., comers. Sinaia.

Hotel Central: Anagnostopol, moșier, Buzăŭ. A rapogl. V. moșier, Băneasa. Doga, moșier, R ...for. Popovatz C. moșier, Goeștĭ Popescu T, moșier, Ciugiu. Popescu Leon moșier, Lehliu. Popovicĭ G. moșier, Goeștĭ. Adler, comersant, Craiova. Beker Ikam, comers., Ș stov.

Hotel Metropol: Anton Mitrovicĭ, voiajor, Belgrad. Gheorghian, magistrat, T.-Măgurele. Bolaș, locot. P.-Neamț. Stoicescu, comers, Craiova. Priboiu, medic. Craiova,

Hotel Dacia: Dimitrescu, prop, Ostrov. Gheorghiu, comers, Giurgiu. Andreĭ Aligu, comers., Rusciuk. Stoicovicĭ I. G. comers., Rusciuk. George Nisoloto, comers., Sistov. G. Paraschivescu, comers., Caracal. C. D. Avramof, comers., Rusciuk. Atanasie Caz gof comers., Rusciuk. G. M Zamfirescu, comers, Craiova. G, Ivanof, comers., Rusciuk. Locot. Dumitrescu, militar, Craiova.

Hotel Colaro: D-na Teohari, prop., Giurgiu D. Parino. Oltenița. G. Stamelatos, prop., Oltenița.

Hotel Gabroveni: Milaris, comers., R.-Vîlcea. Crăciunescu, comers., Buzău. G. Manolescu. comers. Călărașĭ. Slobozeanu, comers., Călărașĭ. N. Dumitrescu, comers., Brăila.

Hotel Victoria: V. Finchelstein, funcționar, Iașĭ. Popa Gheorghiu, comersant, Tîrgoviște. G Georgescu comers., Giurgiu. A. Nicolescu, funcționar, Ploeștĭ.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate

Napoleonul Fl	9.555
Ruble	127.75
Credit Austr.	35 .60
» fonc. austr.	4 2
» ungar	385,50
Drum fier austr.	334.
Lombarde.	81.
Alpines.	120.40
Losurĭ turceștĭ	60.20
Rentă perp. aus.	102.85
» arg. austr.	102.90
» aur	123.05
» ung.	122.10
FRANCFORT	
Rentă Rom. 5% Fl	61.60
» » 4%	9.60
BERLIN	
Napoleonul	16.1°
Ruble	217.05
Disconto	1.8.
Schimb. Londra	20.90
» Paris	80.80
» Amsterdam	168.70
» Viena	16..90
» Belgia	80 45
» Italia	7..6
Ren. Rom. 5%	101,60
» 1880 4%	92.8
» 1887 4%	92.10
» 1894 4%	92.90
Imp. mun. Buc.	101 40
PARIS	
Banca Otomană	592.
Los turceștĭ	111.
Impr. Egyptian	—
» Helenic	—
Drum de fier aus.	721
Alpines.	281
RentaFran. 3½%	106.75
» 3%	103.6
Ren. Rom. 5%	103,9
» 4%	—
» 1896 4%	—
Ren. Italiană	94.05
» Ungară	—

din Bucuresci

27/8 Octombrie 1897.

	Impr. de stat romîne	
5%	Renta perpetuă lei	104
5%	» amor. 1891	101 1/2
5%	» (Im 1892)	101 3/4
4%	» din 1898	10. 1/2
4%	» 1894 int.	87 7/8
5%	» (Im. 32½ milioane)	91
4%	» (Im. 50 milioane)	86 1/2
4%	» (Im. 274 milioane)	86 3/4
4%	» (Im. 45 milioane)	86 1/2
4%	» (Im. 120 milioane)	86 1/2
4%	» (Im 90 milioane)	86 3/4
5%	C. F. R (Conv Schuldverschreib)	
6%	Oblig. Stat (Conv. rurale)	105
	Imprumuturĭ de orașe	
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1884 lei	93
5%	Oblig. Comuneĭ Bucurescĭ 1884	—
5%	Oblig. Comuneĭ Bucurescĭ 1888	—
%	Oblig. Comuneĭ Bucurescĭ 189	100
	Idem Idem 1896	87
	Imprumuturĭ de societățĭ	
%	Scr. fonc. rurale lei	9 %
%	» urb. Buc.	86 1/2
5%	» Iașĭ	87
	Acțiunĭ	
	Banca Naț. Romînieĭ lei	1890
	Banca Agricolă	323
	Banca Romînieĭ	—
	Soc. Asig. Dacia-Rom.	405
	» » Națională	454
	» » reas. Patrie	1..
	» rom. con. loc. p.	101
	» de Basalt artific.	380
	» Lerea	—

ULTIMA ORĂ

Moartea luĭ G. Chițu

Din Craiova primim dureroasa veste că patriotul eminent G. Chițu a încetat din viață.

Este adevărat că de mult o crudă boală răpise vigurosuluĭ luptător puterile și'l ținea țintuit de pat, dar aceasta nu micșorează în nimic mîhnirea pe care o simte țara întreagă pentru acest ales fiŭ al eĭ.

G. Chițu a avut mulțime de calitățĭ: orator de talent, inteligent, cult, om de caracter, cinstit pînă la exces, patriot fără egal democrat de convingerĭ, capabil de sacrificiĭ și de jertfe.

A fost una din cele maĭ frumoase figurĭ ale partiduluĭ liberal și toată lumea vedea în el pe șeful urmaș al luĭ Ion Brătianu.

S'a distins în timpul opozițieĭ de la 1873 pînă la 1875 și la 27 Aprilie 1876 a intrat pentru prima oară în minister, la instrucție sub președinția luĭ Iepureanu. A fost apoĭ pînă la 1885 ministru de justiție, finanțe, instrucție și interne.

Vecinic ales deputat saŭ senator de Craiova pînă la 1894.

Imbolnăvindu-se i s'a votat o recompensă națională de 1000 leĭ lunar.

De treĭ anĭ dispăruse cu desăvîrșire din viața publică.

Trimitem expresiunea profunduluĭ nostru regret familieĭ Chițu.

Planșe și gravurĭ

Cu **7 bonurĭ** cititorul poate obține numaĭ pentru **25 banĭ** una din următoarele planșe admirabile în valoare de cel puțin 2 leĭ fie-care:

1. Copilașiĭ.
2. In atelier.
3. Femeea adormită (pastel).
4. Lebăda.
5. Diana surprinsă

saŭ una din următoarele gravurĭ (eaux fortes) artistic lucrate și de mare valoare pentru cunoscătoriĭ acestuĭ gen de artă, cu prețul de **50 banĭ** numaĭ, valoarea uneia fiind de alt-feĭ cel puțin de 3 leĭ. Iată și gravurile:

1. Invingătoriĭ Bastilieĭ
2. Vremea frumoasă
3. Harpista
4. Glorificarea legeĭ
5. Țiganiĭ
6. Iubirea fiească.

Cu **un singur bon,** planșa saŭ gravura din listele de maĭ sus nu se pot obține de cît cu prețul redus de **60 banĭ.**

Fără bon ele nu se vînd maĭ jos de **2 leĭ bucata** în *Sala noastră de depeșĭ.*

Noutățile zileĭ

Din Capitală

Ministerul domeniilor a luat dispoziția de a plăti 5 leĭ de fie care lup împușcat.

Această hotărîre este luată din cauza înmulțireĭ acestor fiare sălbatice.

Baniĭ se vor primi de la agențiĭ însărcinațĭ cu paza pădurilor.

Din țară

Zilele acestea a încetat din viață, în etate de 107 anĭ, în comuna Tînganu, județul Ilfov, locuitorul, Gheorghe Ghilea, fruntaș al satuluĭ și tatăl profesoruluĭ Artăreanu din Bucureștĭ.

Pînă în momentul morțeĭ Ghilea s'a bucurat de o sănătate deplină. Toțĭ locuitoriĭ din satele apropiate aŭ asistat la înmormîntarea venerabiluluĭ bătrîn.

Din străinătate

Afacerea Dreyfus.

„Figaro“ zice că opinia publică treouie să rămîie în espectativă, pînă cînd guvernul va putea cerceta documentele ce se presintă în favoarea luĭ Dreyfus.

„Libre Parole“ organul antisemitului Drumont anunță că documentul original în basa căruia Dreyfus a fost condamnat, nu maĭ există la ministerul de războĭ. Împăratul Germanieĭ 'l-a cerut declarînd că la caz de refuz, va privi răspunsul ministrului de războĭ ca un *casus belli*. Ministrul de războĭ de atuncĭ, generalul Mercier, a fotografiat documentul şi 'l-a restituit apoĭ împăratuluĭ.

†

Colonelul Schaeffer pare a fi definitivul candidat al puterilor la postul de guvernator al Creteĭ. Schaeffer a făcut vizite ministruluĭ de externe francez Hannotaux şi cancelaruluĭ austriac conteluĭ de Goluchowski. Rezultatul vizitelor sale pare a fi fost favorabil, căcĭ colonelul s'a întors acum la Luxemburg unde va aştepta pînă cînd îĭ se va pune candidatura în mod oficial. La început se anunțase că Germania a luat partea Turcieĭ în contra luĭ Schaeffer. Acum însă ziarul oficios „Post“ anunță că guvernul german e de acord cu cele l'alte puterĭ în cestiunea candidatureĭ luĭ Schaeffer.

LICITATIUNI

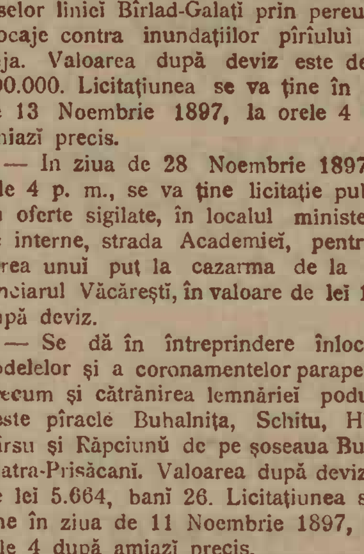
— Se dă în întreprindere apărarea taluselor linieĭ Bîrlad-Galațĭ prin pereurĭ şi blocaje contra inundațiilor pîrîuluĭ Chineja. Valoarea după deviz este de leĭ 290.000. Licitațiunea se va ține în ziua de 13 Noembrie 1897, la orele 4 după amiazĭ precis.

— In ziua de 28 Noembrie 1897, orele 4 p. m., se va ține licitație publică, cu oferte sigilate, în localul ministeruluĭ de interne, strada Academieĭ, pentru facerea unuĭ puț la cazarma de la penitenciarul Văcăreştĭ, în valoare de leĭ 1,800 după deviz.

— Se dă în întreprindere înlocuirea podelelor şi a coronamentelor parapetelor, precum şi cătrănirea lemnărieĭ podurilor peste pîraclé Buhalnița, Schitu, Hîngu, Dîrsu şi Răpciunŭ de pe şoseaua Buhuşi-Piatra-Prisăcanĭ. Valoarea după deviz este de leĭ 5.664, banĭ 26. Licitațiunea se va ține în ziua de 11 Noembrie 1897, la orele 4 după amiazĭ precis.

MODE

Pelerină mare

Pelerină cu giletă se închide printr'un martingal cu două butoane. Formă rotunzită dinainte. Guler Medicis care se poate ridica la vreme rece. Capuşon cu franzurĭ. Dinaintea guleruluĭ se află iarăşi un martingal cu două butoane.

Laura.

Pentru gospodine

Conservarea florilor.—Acum cînd arna se apropie, o cestiune care preocupă pe toate gospodinele este şi aceea: cum se pot conserva maĭ bine florile? Iată un mijloc simplu: Se pune în fiece zi în vasul care conține florile, cîteva fărămiturĭ de canforă.

Gastr.

Foița „Modeĭ ilustrate“

Amintim cititoarelor «Modeĭ ilustrate» că în numărul 5 s'a dat începutul romanuluĭ pe care numitul ziar îl va publica regulat în foiță, conform cerereĭ lor.

Romanul ales pentru «Moda ilustrată» întruneşte toate condițiunile uneĭ scrierĭ destinate pentru familiĭ.

El este întitulat **Romanul unuĭ monah** *şi se datoreşte cunoscutuluĭ scriitor HENRY MURGER.*

Premiile „Modeĭ ilustrate“

Marele număr de cititoare pe care *Moda ilustrată* l'a cîştigat într'un timp atît de scurt, îĭ înlesneşte chipul de a'şi arăta satisfacțiunea pentru încurajarea ce i s'a dat. Ea s'a hotărît deci să acorde premiĭ tutulor persoanelor carĭ î-ar da concurs, fie ca cititoare cu numărul, fie ca abonate, fie ca propagandiste.

Cititoarele cu numărul, nu aŭ de cît să înainteze administrațieĭ *Modeĭ ilustrate*, bonul ce va figura sub denumirea de Premiŭ la *Romanul unuĭ monah*, împreună cu suma de *60 banĭ* şi vor obține un album de fotografiĭ din cele maĭ splendide, o adevărată colecțiune de artă, de valoare inapreciabilă.

Cititoarele din provincie vor înainta *bonul*, lipit pe cotorul unuĭ mandat poştal purtator de suma de *65 banĭ*.

Abonatele vor bine voi să indice numărul chitanțeĭ de abonament, pentru a li se pune la dispoziție unul din albumurĭ ca premiu *gratuit*.

Albumurile pe carĭ le oferim ca premiŭ sînt în număr de 12 seriĭ saŭ fascicole. Cu *un singur bon* nu se poate obține de cît o *serie*. Abonata nu are drept de cît la *gratuitatea uneĭ seriĭ*; cele-l'alte le poate însă obține beneficiind pentru fie-care serie de costul redus indicat maĭ sus.

Propagandistele vor avea drept la premiĭ, proporțional cu numărul şi durata abonamentelor ce aŭ încasat şi înaintat *Modeĭ ilustrate*. Aşa de pildă pentru *4 abonamente trilunare* se acordă *un abonament trilunar gratuit*; pentru *patru abonamente semestriale saŭ anuale* se acordă *un abonament semestrial saŭ anual gratuit plus albumul-premiŭ* în mod *gratuit*.

•

Bonul Modeĭ

Maĭ multe abonate şi cititoare ale „Modeĭ Ilustrate“ ne roagă ca „bonul“ ce dă drept la premiĭ, să'l aşezăm astfel în cît pentru a'l detaşa, să nu fie nevoe de a se strica foaia la care țin mult şi din care vor să facă colecție.

GRATIS

De oare-ce de la uniĭ depozitarĭ din provincie am primit telegrafic ştirea că „Adevĕrul“ de la 15 Octombrie care conține cele patru foițe cu începutul romanuluĭ „Ucigaşul misterios“ este complect epuizat, pentru a satisface publicul cititor am luat repede dispozițiunĭ ca să se reproducă coprinsul acelor foițe într'o fasciculă de 32 paginĭ.

Ver-cine doreşte decĭ să cunoască începutul senzaționaluluĭ roman *Ucigaşul misterios* poate obține numita fascicolă gratis de la administrația *Adevĕruluĭ* precum şi de la toțĭ vînzătoriĭ şi depozitariĭ de ziare din Capitală şi provincie.

Cerețĭ decĭ gratis fascicola cu *Ucigaşul misterios!*

Sala Adevĕruluĭ

Ilustrațiĭ nouĭ

Expunem astă-zĭ în *Sala noastră* diferite planşe extrase din noua publicație ilustrată. **L'invasion Récits de guerre 1870—1871**, de renumitul scriitor *Ludovic Halévy*. Această importantă publicație apare în fascicole marĭ în 4, tipărit pe hartie velină, avînd o mulțime de planşe afară din text, negre şi în colorĭ. Fie-care fascicolă conține 4 saŭ 5 planşe reprezentînd episode din resbelul de la 1870—1871. Uvragiul va fi complect în 10 fascicule, şi va forma un volum de mare valoare. Pînă astă-zĭ sînt apărute 4 fascicole.

Prima fascicolă fiind epuizată, va reapare în curînd o nouă edițiune.

Prețul uneĭ fascicole e de leĭ 1.10

Noua bibliotecă ilustrată

a 25 banĭ volumul

Atragem atențiunea cititorilor asupra aceste bibliotecĭ foarte ieftină, frumos tipărită şi ilustrată şi care nu costă de cît **25 banĭ volumul.**

Dăm aci şi lista volumelor primite în Sala noastră de depesĭ:

Jules Mary, Amour d'enfant, amour d'homme.
X. de Maistre, La jeune Sibérienne.
Charles Aubert, Pé hés roses.
Charles Deslys, L'épreuve.
L. Marville, Autour de la gamelle.
Paul Pansolle, Autour de la lune de miel.
Charles Monselet, Petits péchés.
Voltaire, L'ingénu.
L. Marville. Les amours de Jeanette.
Paul Ginisty. Un jour d'angoisse.
L. Marville, Rose claire.
E. Moret, Coeurs d'élite.
Fortunio, Les femmes qui aiment.

L'abbé Prévost, Manon Lescaut 2 volume.
Paul Adam Lettres de Malaisie, roman, Leĭ 3.50.
Yves Guyot La comédie socialiste Leĭ 3.25.
Victorien du Saussay L'école du vice Leĭ 3.25
René Doumic Etudes sur la littérature française, Leĭ 3.50.
F. Schrader Atlas de buzunar conținînd 16 charțĭ duble, 35 charțĭ simple, un text geografic şi statistic şi un index alfabetic de toate numerile aflate în acest atlas, Leĭ 4.

Pentru provinciĭ să se adauge porto.

Le satisfacem dorința, şi anunțăm că cu numărul 5 chiar, „bonul“ va fi anexat numaĭ, iar nu imprimat pe foae.

Reviste nouĭ

Ultimul număr din **La revue socialiste** are următorul sumar:

Le Régime socialiste Georges Renard. La Nationalisation des chemins de fer en Suisse, F. Ruedi. De la Liberté individuelle par le Collectivisme, Justin Alavaill. Le Congrès international de Zurich pour la protection ouvrière, Oscar Rapin. Revue de la Presse étrangère (Die Neue Zeit). Pierre Boz. Revue des Revues, Gustave Rouanet. Chronique théâtrale, Gaston Stieg er. Chronique musicale, J. G. Prod'homme. Meuvement social, Adrien Veber. Anniversaire de la mort de Benoît Malon. Revue des Livres, M-me Georges Renard —Adrien Veber. Bulletin bibliographique, Albert Livet. Courrier des Théâtres, Valery Hermay.

Proprietar, CONST. MILLE   Tipografia ziarului «Adevĕrul» Pasagiul Băncĭ Naționale   Tiparit cu c.. n .. Et. G.. m nn, D...sa